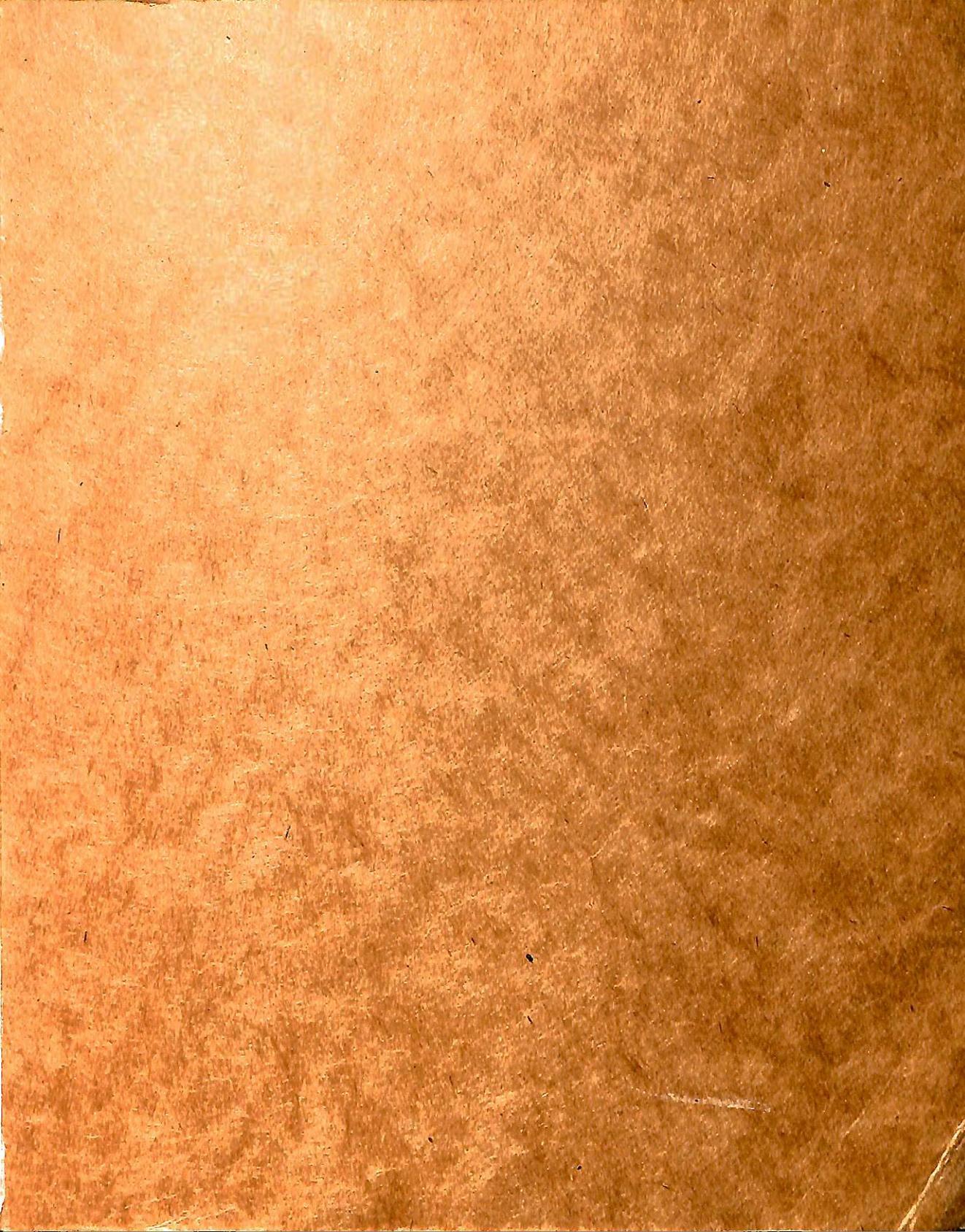

وزارت فرهنگ
تو امّا بود هر که دامّا بود

کتاب فارسی چهارم دبستان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به سال ۱۳۲۶ به فرمان اعلیحضرت همایون شاهنشاهی خدمات اجتماعی تشکیل یافت و اسامنامه آن به اجراء گذاشته شد. طبق بند «ب» از سومین ماده این اسامنامه کمک به فرهنگ و مساعدت به دانش آموزان و دانشجویان مستعد کشور از جمله مقاصد سازمان به شمار آمد.

برای اینکه بتوان به فرهنگ کشور کمکی مهم و مؤثر معمول داشت به پیروی از علاقه و توجه شاهنشاه به تعیین تعليمات ابتدائی و با سواد شلن مردم و به ابتکار والاحضرت شاهدخت اشرف پهلوی نیابت ریاست عالیه، سازمان شاهنشاهی تصمیم گرفت که کتابهای دوره چهار ساله ابتدائی را به خرج خود و به طریقی مرغوب و مطلوب چاپ کند و میان دانش آموزان سراسر کشور اعم از غنی و فقیر به رایگان و مجان توزیع نماید.

اینک پس از مذکوره با وزارت فرهنگ برای سال تحصیلی جاری سیزده جلد کتب چهار ساله ابتدائی که متن آن به تصویب شورای عالی فرهنگ رسیده است از طرف سازمان طبع و برای توزیع در ذیستانهای سراسر کشور به اختیار وزارت فرهنگ گذاشته شده است. بدینظریق به امر مبارک شاهنشاه در راه خلعت به فرهنگ کشور قلمی بسیار بزرگ برداشته شده که تاکنون نظری نداشته است و مسلماً تأثیر شگفت آن از نظر ارباب بصیرت پوشیده نخواهد بود. سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی طی شانزده سال که از ایجاد آن می گذرد تأسیساتی در کشور به وجود آورده و اقداماتی معمول داشته است که مهمترین آنها فهرست وار ذکر می شود:

۱ - آموزشگاه پرستاری اشرف پهلوی - تهران.

۲ - کانون کار و آموزش (آموزشگاه حرفه ای) - تهران.

۳ - بخش درمان کچلی - تهران.

۴ - بخش پرتوشناسی (اعکس برداری) - تهران.

۵ - بخش جراحی موانع و حوادث بیمارستان سینا - تهران.

۶ - پنج شعبه کمک به مادران و کوکران در تهران و ۴۰ (چهل) شعبه در شهرستانها.

۷ - درمانگاه و ناهارخوری بنگاه اشرف شماره ۲ - سر آسیاب دولاب - تهران.

۸ - ساختمان دو خوابگاه برای دانشجویان در کوی دانشگاه و کمک به ساختمان خوابگاه دختران - تهران.

۹ - سه بیمارستان بزرگ: بیمارستان فرح پهلوی (رامسر) - بیمارستان نکوئی (قم) - بیمارستان رضابهلوی (تجربیش).

۱۰ - صد و شش درمانگاه در نقاط مختلف کشور که در آنها دارو و درمان برای همه به رایگان است.

۱۱ - درمانگاه درمان تراخشم در دزفول.

۱۲ - پرداخت کمک هزینه تحصیل بعدهای از دانش آموزان و دانشجویان - سراسر کشور.

۱۳ - توزیع کتابهای چهار کلاس ابتدائی در سراسر کشور.

۱۴ - کمکهای نقدی و جنسی و دارویی به مؤسسات خیریه دیگر - سراسر کشور.

۱۵ - کمکهای نقدی به مؤسسات فرهنگی و تربیتی.

۱۶ - ایجاد کارخانه داروسازی برای تهیه داروی مرغوب و ارزان در داخل کشور.

سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی

وزارت فرهنگ
توانایی بود هر که دانایی بود

كتاب فارسي چهارم دلساز

این کتاب دارای راهنمای تدریس است.

حق چاپ محفوظ است

۱۳۴۳

مئلغان

لیلی ایمن (آهی) دکتر زهرا خانلری

نقاشی:

محمد زمان زمانی نورالدین زرین کلک پرویز کلانتری

درس‌هایی که در این کتاب می‌خوانید

صفحه

نام درس

۱	۱ - به نام خدا
۳	۲ - سنگپشت و گوزن
۸	۳ - جشن مهرگان
۱۲	۴ - دلایل قوی
۱۶	۵ - جنگل (۱)
۲۰	۶ - جنگل (۲)
۲۵	۷ - محمد زکریای رازی
۲۸	۸ - دهقان و گنجشک
۳۱	۹ - زورخانه
۳۵	۱۰ - وزنه برداران
۳۸	۱۱ - هر که بامش بیش، بر فرش بیشتر
۴۱	۱۲ - ایران
۴۵	۱۳ - افسانه افریقا
۴۹	۱۴ - نامه‌ای از آبادان (۱)
۵۳	۱۵ - نامه‌ای از آبادان (۲)
۵۸	۱۶ - بانوی فانوس به دست
۶۲	۱۷ - موزه

درسهایی که در این کتاب می خوانید

صفحه

نام درس

۷۴	۱۸ - سعدی
۷۸	۱۹ - جوان نافرمان و مادر
۸۰	۲۰ - حکایت
۸۲	۲۱ - تلفن
۸۶	۲۲ - رنج و گنج
۸۹	۲۳ - شیر و خورشید سرخ
۹۴	۲۴ - گرگ و سگ
۹۶	۲۵ - سفری به شیراز : ۱ - خبر خوش
۱۰۰	۲۶ - ۲ - تخت جمشید
۱۰۶	۲۷ - ۳ - پایان سفر
۱۰۹	۲۸ - داستان باربد
۱۱۵	۲۹ - افسانه چینی (۱)
۱۲۰	۳۰ - افسانه چینی (۲)
۱۲۶	۳۱ - داستان زال و سیمرغ : ۱ - به دنیا آمدن زال
۱۲۹	۲ - سیمرغ
۱۳۴	۳ - بازگشت به نزد پدر

به نام خدا

ای نام تو بهترین سر آغاز
بی نام تو نامه کی کنم باز
ای یاد تو مونسِ روانم
جُز نام تو نیست بر زبانم
هم تھنه نانموده دانی
هم نامه نانوشه خوانی
از ظلمتِ خود را می‌یم ده
با نور خود آشنا می‌یم ده

« نظر امی »

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

با نور خود آشنا می‌یم ده = مرا موفق کن که تو را بشناسم.

روانم = جانم، روح

ظلمت = تاریکی، در اینجا مقصود نادانی است.

مونس = هدم

نانموده = نشان داده نشده، آشکار نشده.

پرسش :

۱ - این شعر از کیست؟

۲- مقصود از بیت سوم، این شعر چیست؟

۳- نظامی در این شعر از خدا چه خواسته است؟

تکلیف شب اول :

۱- از روی این درس یک بار با خط خوش بنویسید.

۲- کلمه های هم معنی با این کلمه ها را بنویسید: خدا ، آغاز .

۳- درس را با صدای بلند بخوانید.

تکلیف شب دوم :

۱- از روی این کلمه های همخانواده پنج بار بنویسید:

نام ، نامی (معروف) ، نامدار (معروف) ، نامور (معروف) – نمودن
(نشان دادن) ، ناموده – ظلمت ، ظلمانی (تاریک)

۲- این شعر را حفظ کنید.

سنگپیشت و گوزن

در یکی از روزهای گرم تابستان، در دل جنگلی خرم، گوزنِ
تند پایِ تیز شاخی به سنگپیشی کندرو رسید و گفت: دوست
بیچاره من، دلم به حالت می‌سوزد که پاهایی کوتاه داری و پوششی به
این سنگینی را بر پشت می‌کشی. حتماً به سختی حرکت می‌کنی و
اگر بخواهی تاکنار آن چشمِ بروی زمان درازی طول می‌کشد و خسته
و مانده می‌شوی.

سنگپیشت گفت: گرچه تو پاهایی طریف و بلند داری و نزد
همه کس به چابکی مشهوری ولی من حاضرم که با تو مسابقه بدهم
و یقین دارم که پیروز خواهم شد.

گوزن زیبا خنده‌ای کرد و گفت: تو با این شکل و وضع
می‌خواهی با من مسابقه بدهی؟

سنگپیشت راه باریکی را در میان درختان نشان داد و گفت:
از این طرف می‌رویم تا به آن چشمِ برسیم. گوزن خود پسند قبول
کرد. هر دو به راه افتادند. گوزن با چابکی از روی بوته‌ها می‌جست
و هر لحظه بر غرورش افزوده^{*} می‌شد. اما سنگپیشт آهسته به دنبال
او می‌آمد. چیزی نگذشت که گوزن از دور چشمِ را دید و با خنده‌ای
سنگپیشت را صدا زد و گفت: دوست عزیز، من با یک خیز دیگر
به مقصد می‌رسم و سزای کسی را که با من هوس مسابقه دادن کرده

است خواهم داد. هنوز سخن‌ش تمام نشده بود که بدون توجه به پیش روی خود خیزی برداشت، ولی ... شاخهای بلندش در شاخه‌های درختی کهن^{*} گیر کرد. بیچاره هر چه کوشید نتوانست خود را آزاد کند.

سنگ پشت به گوزن رسید و از زیر پاهای بلند و کشیده او گذشت و به چشم رسید. از کنار چشم رفیق گرفتار خود را صدازد و گفت: ای دوست زیبای من، برای موفقیت تنها جست و خیز کافی نیست، بلکه باید دقیق و عاقبت اندیش^{*} نیز بود. امیدوارم که از این پیشامد پند^{*} مفیدی گرفته باشی و از خود پسندی و شتابزدگی بپرهیزی.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

افزوده می‌شد = اضافه می‌شد

پند = نصیحت

پیروز = فیروز ، موفق

عاقبت اندیش = کسی که پیش از شروع به کار درباره آن کار و نتیجه‌های آن فکر می‌کند.

کهن = قدیم

مقصد = جایی که قصد دارند به آنجا برسند.

پرسش :

۱ - مقصود از «در دل جنگل» چیست؟

۲ - چرا گوزن دلش به حال سنگپشت می‌سوخت؟

۳ - چه چیز باعث چابکی گوزن است؟

۴ - چه چیز از سرعت حرکت سنگپشت می‌کاهد؟

۵ - چرا در این داستان به گوزن «خودپسند» گفته شده است؟

۶ - چرا گوزن مسابقه را نبرد؟

تکلیف شب اول :

این جمله‌ها را تمام کنید و از روی آنها یک بار بنویسید:

۱ - گوزن دلش به حال دوستش . . .

۲ - سنگپشت راه باریکی را در میان درختان . . .

- ۳- بیا از این طرف . . .
- ۴- گوزن خود پسند . . .
- ۵- گوزن به چابکی از روی بوته ها . . .
- ۶- سنگپیش آهسته به دنبال او . . .
- ۷- گوزن از دور چشم را . . .
- ۸- سنگپیش از زیر پاهای ظریف و کشیده گوزن . . .
- ۹- برای موفقیت باید . . .
- ۱۰- ماباید از خود پسندی و شتابزدگی . . .

تکلیف شب دوم :

- از روی هر یک از این کلمه های همخانواده پنج بار بنویسید:
- حال، احوال - ظریف ، ظرافت (نازکی) - حاضر، حضور - غرور، معروف - مقصد ، مقصود، قصد.
- هر یک از این کلمه ها در جمله ای به کار ببرید:
- عاقبت اندیش، کهن ، خرم ، دقیق ، موفقیت .

جشن مهر گان

در ایران قدیم هر روز از ماه اسم خاصی داشت. مثلا روز اول ماه «هرمزد» نام داشت و روز دوم ماه «بهمن» خوانده می شد. هرگاه که نام ماه با نام روز یکی می شد، ایرانیان آن روز را جشن می گرفتند.

کلمه «مهر» یا «میترا» به معنی خورشید و دوستی است، و نام یکی از خدایان بزرگ آریاییها نیز بوده است. میترا در عهد زردهشت فرشته نگهبان راستی و درستی و دشمن دروغ شمرده می شد. روز شانزدهم ماه به نام این فرشته یعنی «مهر» نامیده می شده است. پس روز مهر از ماه مهر را ایرانیان جشن می گرفتند و این روز را «مهر گان» می نامیدند. شاعری گفته است:

روز مهر و ماه مهر و جشن فرخ مهر گان

جشن مهر گان پس از نوروز مهمترین جشن ایرانیان بوده است و چنانکه جشن نوروز در اول بهار برگزار می شد، جشن مهر گان نیز در آغاز پاییز بر پا می گشت. می گویند که در این روز فریدون بر ضحاک ستمکار چیره شد و او را در کوه دماوند زندانی کرد و مردم را از بیداد و ستمگری او رهانید.

شاهان ساسانی در جشن مهر گان تاجی را که صورت خورشید

بر آن نقش شده بود بر سر می گذاشتند و بار عام^{*} می دادند.

چهره باع زعفرانی گشت
کونه برگ ارغوانی گشت
دوستان ترک^{*} بوستان گفتند
جشن نوروز مهر کانی گشت
گل خودرومی، رویی پیشان کرد
بلیل از شاخ گل نهانی گشت
با غبان راه خانه پیش گرفت
پیشه زانغ با غبانی گشت

« شعرها از ادب صابر »

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

بار	= اجازه
بار عام	= اجازه‌ای که به همه داده می شد تا به حضور شاه برسند.
بفرا	= بیفزایی، اضافه کن.
بوستان	= باع
بیداد	= ظلم، ستم
پیشه	= کار، شغل
ترک گفتند	= ترک کر دند، رها کر دند

چهر	= چهره، صورت
چیره شد	= غالب شد
خاص	= مخصوص
ستمکار	= ظالم
ضحاک	= یکی از پادشاهان داستانی شاهنامه
عهد	= زمان، دوره
گونه	= چهره
نگار	= دوست خوب رو

پرسش :

- ۱ - چرا ایرانیان قدیم روز شافردادم مهر را جشن می گرفتند؟
- ۲ - اکنون در روز مهرگان چه جشنی برگزار می شود؟
- ۳ - «مهر» یا «میترا» چه معنی‌هایی دارد؟
- ۴ - بنابر تاریخ داستانی ایران در روز مهرگان چه اتفاق مهمی افتاده است؟

تکلیف شب اول :

- ۱ - دو جشن مهرگان و نوروز را از این لحاظ مقایسه کنید:
 - الف - چگونگی پیدایش آنها
 - ب - مراسم باستانی
 - ج - مراسم کنونی

د- فصل برگزاری

آنکلیف شب دوم :

- ۱- از روی هر یک از این کلمه‌های همخانواده سه بار بنویسید:
خاص، مخصوص، خاصه، مخصوصاً – سپاسگزاری،
برگزار کردن – ستم، ستمدیده، ستمگر، ستمکار.
- ۲- هر یک از این کلمه‌های هم معنی را در جمله‌ای به کار ببرید:
چهره، صورت – پنهان، نهان، ناپیدا، ناپدید – آغاز، شروع –
مهر، محبت، مهربانی.
- ۳- از روی شعرهای این درس یک بار بنویسید.

د لایل قوی بایدو معنوی نه رگهای کردن به جهت قوی

«سعدی»

عده‌ای از دانش آموزان در حیاط دبستان هیاهوی بسیار به پا کرده بودند. ناظم دبستان آهسته به این عده نزدیک شد. بچه‌ها چنان سرگرم بودند که ناظم را ندیدند.

دو نفر از شاگردان بر سر موضوعی اختلاف داشتند و کار این اختلاف به مشاجره کشیده بود. دو رقیب با صورت برافروخته به هم پرخاش می‌کردند و سخنان درشت می‌گفتند. شاگردان هم به دو دسته تقسیم شده بودند و هر دسته از یکی طرفداری می‌کرد.

ناظم دبستان مدتی این منظره را تماشا کرد، بعد نگاهی به ساعت انداخت. به صدای زنگ همه دانش آموزان صف بستند و همینکه ساکت شدند ناظم چنین گفت: الان شاهدِ منظره‌ای بودم که مرا بسیار متأثر کرد. معلوم می‌شد که شما هنوز راه حل کردن اختلافات را نمی‌دانید. مگر چند روز پیش خودتان دادگاهی برای رفع این گونه اختلافها تشکیل ندادید و اعضای آن را نیز انتخاب نکردید؟ مگر بنا نبود که برای حل هر اختلافی که نتوانستید آن را دوستانه حل کنید دادگاه تشکیل بدهید؟ پس چرا هنوز در گوشه و کنار دبستان مشاجره برپا می‌شود؟ من انتظار دارم که دیگر هر گز

از این گونه نزاعها در دبستان دیده نشود. اگر شما در اینجا طرز رفع اختلاف را یاد نگیرید خدای نا کرده از آن کسانی خواهد شد که بر سر موضوعی کوچک جنجال راه می اندازند و به هم دشناَم می دهند و گاه کار را به جاهای سخت می کشانند.

فرزندان من! همیشه به خاطر داشته باشید که هر اختلافی قابل حل است. فقط باید صبر داشت و با متانت^{*} و دلیلهای محکم طرف را قانع^{*} کرد.

کلمه‌های تازه :

اعضا = عضوها. اعضای دادگاه یعنی کسانی که دادگاه از آنها تشکیل می شود.

پرخاش = درشتی

حجت = دلیل

دشناَم = ناسرا، فحش

رفع = بر طرف کردن

قانع = خرسند

متانت = سنگینی و وقار

مشاجره = نزاع کردن

معنوی = معنی دار، با معنی

نزاع = جنگ و جدال، کشاکش

پرسش :

- ۱ - چرا بچه‌ها ناظم را ندیدند؟
- ۲ - با صورت برافروخته یعنی چه؟
- ۳ - چرا ناظم به ساعت خود نگاه کرد؟
- ۴ - شاگردان این دبستان برای رفع اختلافات شدید خود به کجا بایست رجوع کنند؟
- ۵ - اعضای دادگاه دبستان را چه کسانی باید انتخاب بکنند؟

به این نکته توجه کنید :

اگر بگوییم «ناظم شاگردان را» از آن چیزی نمی‌فهمیم.
اما اگر بگوییم «ناظم شاگردان را دید.»، از آن معنی کاملی می‌فهمیم و آن را «جمله» می‌گوییم.

جمله مجموع چند کلمه است که بر روی هم دارای معنی کاملی

باشد.

تکلیف شب اول :

فرض کنید که در دبستان شما هم دادگاهی تشکیل شود. جواب مطالب زیر را درباره آن بنویسید :

- ۱ - اعضای این دادگاه چه صفاتی باید داشته باشند؟
- ۲ - اعضای دادگاه چگونه باید انتخاب شوند؟
- ۳ - مهمترین وظیفه این دادگاه چیست؟

از روی هر یک از این کلمه‌های هم معنی سه بار بنویسید:
هیاهو، جنجال، غوغای طرز، روش، طریقه.

تکلیف شب دوم :

نوشته‌های زیر را به دقت بخوانید و معلوم کنید که کدام یک جمله است و کدام یک نیست.

از روی جمله‌ها یک بار بنویسید.

۱ - عده‌ای از دانش آموزان

۲ - بچه‌ها هیاهوی بسیار به پا کرده بودند.

۳ - صورت دو رقیب

۴ - آنها به یکدیگر پر خاش می‌کردند.

۵ - صبر داشته باش!

۶ - چند دقیقه پیش

۷ - پس چرا هنوز مشاجره می‌کنید؟

۸ - شما از کسانی

۹ - ایرانیان قدیم

۱۰ - جشن مهرگان جشنی است باستانی.

از روی هر یک از این کلمه‌های همخانواده سه بار بنویسید:

اختلاف، مختلف، مخالفت، مخالف - قانع، قناعت -

(حرسندي) - رقیب، رقابت (همچشمی) - متأثر، تأثر، اثر - منظره،

ناظر، منظور.

جنگل(۱)

بر بالای تپه سر سبزی باع بزرگ و پر درختی قرار داشت. در این باع مردی شکارچی با خانواده خود زندگی می کرد. روزی، هنگام بازگشت از شکار، آهوی کوچکی به همراه آورد و پرسش را صدا کرد و گفت: بیا پسرم! این آهوی زیبا را بگیر و از او خوب نگهداری کن.

پسر شاد شد، آهو را در بغل گرفت و با شوق فراوان به باع رفت. مکان سایه دار و پر علفی را انتخاب کرد و با کمک دیگران از شاخه های درخت دیواری به دور آن کشید و آهوی کوچک زیبا را در آن جای داد. پس از آن هر روز، همینکه از خواب بر می خاست، به دیدن آهو می رفت، به او خوراک می داد و مانند دوست عزیزی از او مراقبت می کرد. روزی هم زنگوله طلایی خوش صدایی به گردنش بست.

مدتی گذشت آهو با خانه تازه مأнос شد و به پسر ک خو گرفت. اتفاقاً روزی خرگوش سفید و چابکی از آنجا گذشت چون آهو را دید، با تعجب گفت: اینجا چه می کنی؟ تو بچه جنگلی! این باع جای تو نیست، بیا تا تو را نزد خویشانت ببرم.

آهو جواب داد: جنگل کجاست؟ خویشان من چه کسانی هستند؟ من جز این پسر ک که هر روز به من خوراک می دهد، کسی

رانمی شناسم. خانه ام پر گل و گیاه است و این درخت بلند بر سرم
سایه می افکند. من از زندگی خود بسیار راضی ام. نه! من با تو
نخواهم آمد.

خرگوش گفت: تو جنگل را به یاد نداری، اگر آن را ببینی
هرگز به این باغ باز نخواهی گشت. اگر در اینجا یک درخت بر
سرت سایه می اندازد، در جنگل آنقدر درخت فراوان است که نور
خورشید به آسانی نمی تواند از لابه لای شاخه ها بگذرد. اگر در اینجا
چمن و گل به نظرت جلوه کرده است، بیا و بین که زمین جنگل
سراسر از سبزه و گل پوشیده است. اگر در اینجا فقط این پسر است
که تو را دوست می دارد و نوازش می کند، در جنگل آهوان که همه
از خویشان تواند تو را با مهربانی خواهند پذیرفت. با من بیا، قول
می دهم که اگر از جنگل خوشت نیامد، فوراً تو را به همین
جا باز گردانم.

کلمه ها و ترکیب های تازه :

سرسبز = خرم

خو گرفت = انس گرفت، عادت کرد

مانوس شد = خو گرفت

مراقبت = مواظبت، توجه کردن.

پرسش :

- ۱ - آهُوی کوچک چگونه به خانه شکارچی آمده بود؟
- ۲ - پسر با آهُوی کوچک چگونه رفتار می‌کرد؟
- ۳ - چرا آهُونمی خواست همراه خرگوش به جنگل برود؟
- ۴ - خرگوش به آهُو چه قولی داد؟

تکلیف شب اول :

جواب این پرسشها را از روی درس پیدا کنید و بنویسید:

- ۱ - از کجا معلوم است که پسر شکارچی آهُوی کوچک را دوست می‌داشت؟
- ۲ - از کجا معلوم است که آهُو جنگل را فراموش کرده بود؟
- ۳ - خرگوش درباره جنگل به آهُو چه گفت؟

تکلیف شب دوم :

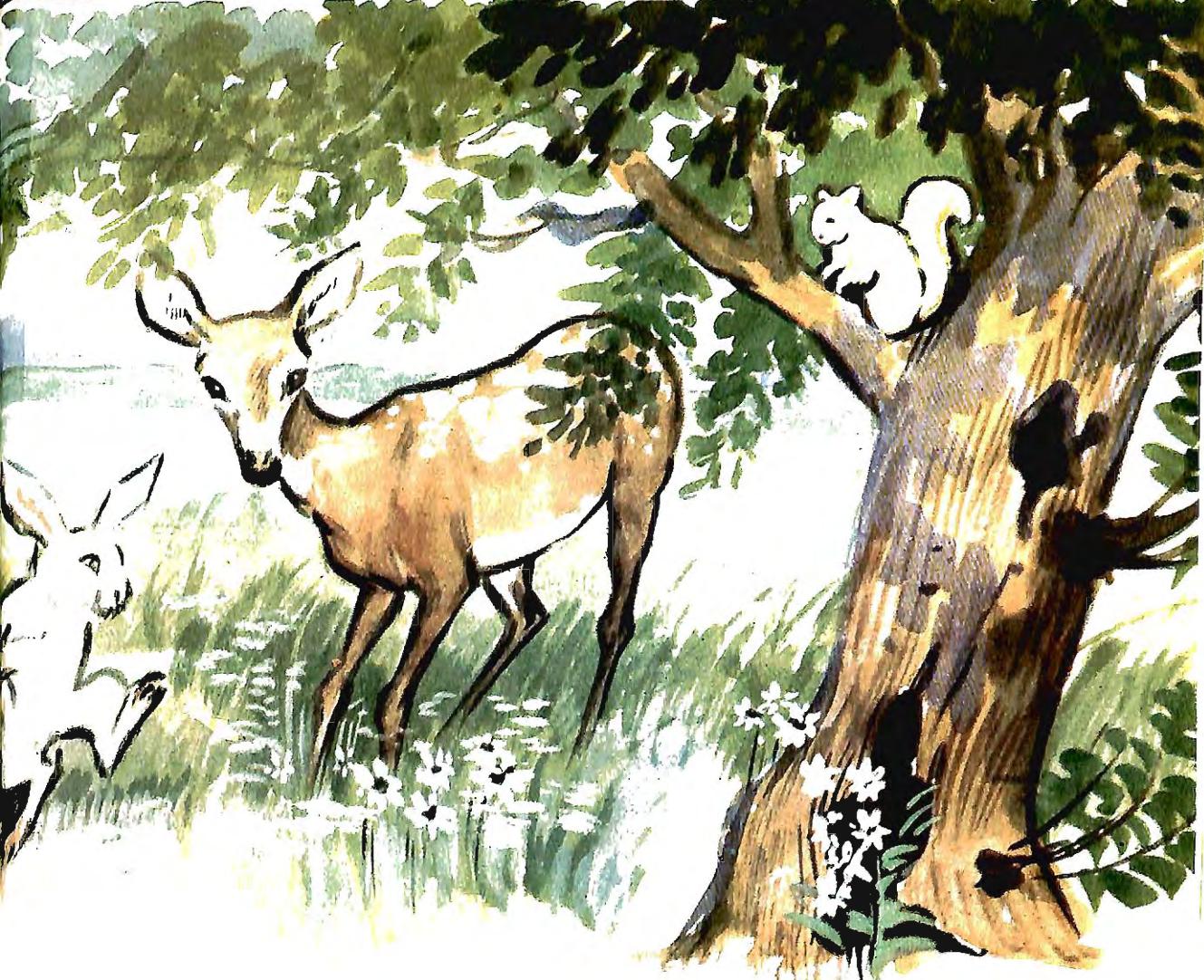
۱ - چند کلمه بنویسید که به معنی نگاهدارنده چیزی باشد مثال:

جنگلبان (نگاهدارنده جنگل)

۲ - چند کلمه بنویسید که معنی آنها مخالف معنی این کلمه‌ها باشد: منظم، سریع (تند)، سایه، مهربان، فراوان.

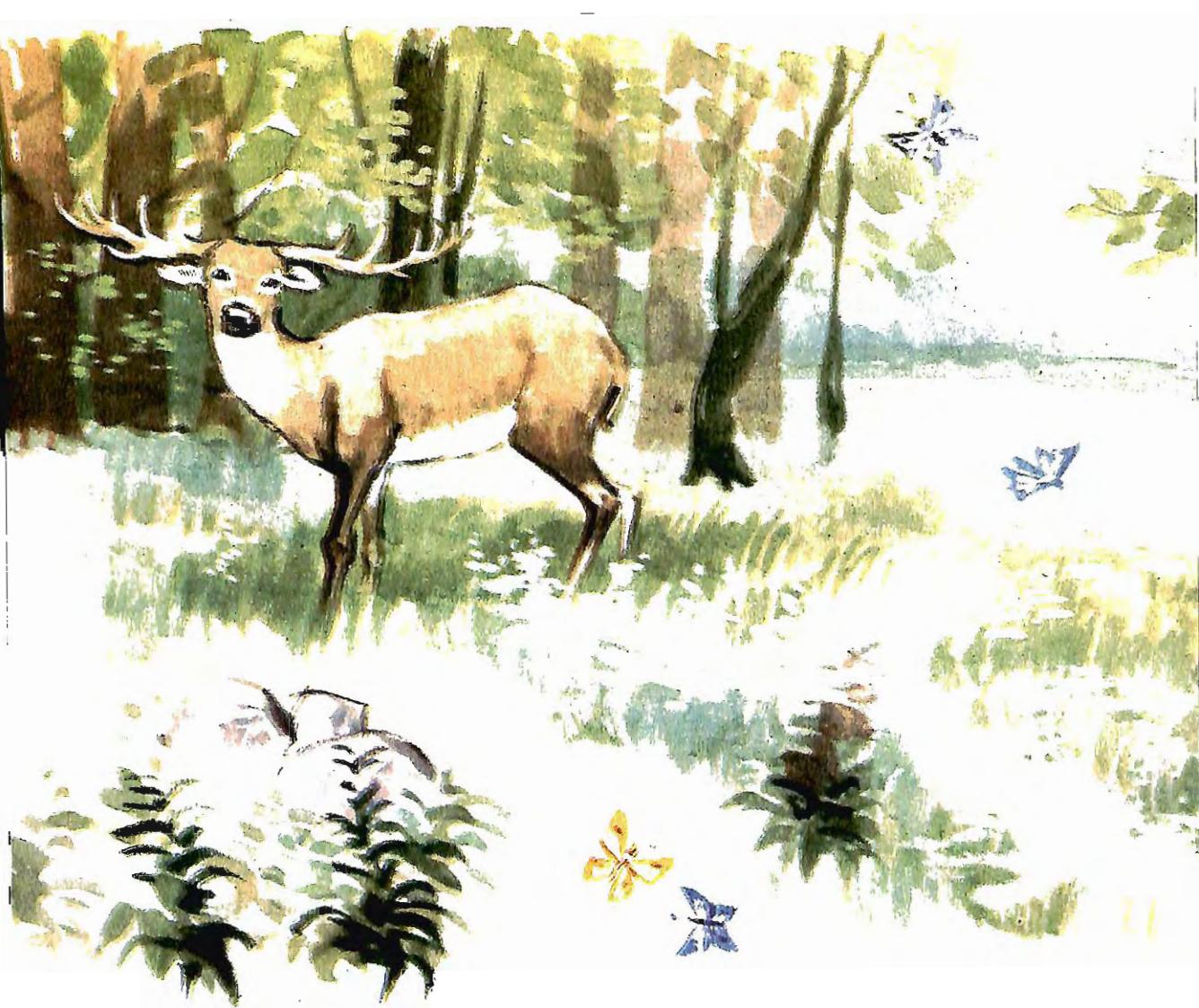
۳ - هر یک از کلمه‌هایی را که در شماره‌های ۱ و ۲ نوشته‌اید در جمله‌ای به کار ببرید.

۴ - قسمت دوم «جنگل» را به دقّت بخوانید تا بتوانید به آسانی به پرسش‌های آن جواب بگویید.

جنگل(۲)

آه پس از کمی تأمل^{*} به دنبال خرگوش به راه افتاد. ابتداد به سرعت می‌رفتند، از روی جویها و بوته‌های خاردار می‌پریشدند و از میان شاخه‌های تمشک و گلهای جنگلی به چابکی می‌گذشتند. چون از باغ دور شدند و دیگر خطر آن نبود که گرفتار بشونند از سرعت خود

کاستند. خرگوش گردش کنان جاهای مختلف جنگل را به دوست خود نشان می‌داد. آهو که جنگل را فراموش کرده بود، همه چیز آن به نظرش تازه و عجیب می‌آمد. از آوای مرغان جنگلی لذت می‌برد، علفها و گلهای خود روی جنگل برایش مزه دیگری داشت. از همه مهمتر این که دوستان جنگلی او را فراموش نکرده بودند. سمور، که

خانه اش در دل درخت کهنسالی بود، تا آهو را دید پیش دوید و حالت را پرسید. جعدِ چشم درشت باز گشت او را به وطنش خوش آمد گفت.

ناگهان آهوی کوچک ما از میان درختان حیوانی را با شاخهای پیچیده و بلند دید که بی شباهت به خود او نبود. خرگوش آهسته گفت: زود باش سلام کن! این پیرترین گوزن این جنگل است. هنوز جمله خرگوش تمام نشده بود که گوزن به آنها رسید و رو به آهو کرد و گفت: چه عجب به یاد وطن و دوستانت افتادی! پدر تو دوست بسیار عزیز من بود و روزی که آن صیاد بیرحم پدرت را کشت و تو را با خود برداشت این خبر جانگداز را به مادرت رساندم. آهو گفت: چه می گویید؟ مگر پدر مرا کشته اند؟ مادرم کجاست؟

گوزن جواب داد: بله، پدر همان پسری که تو دوستش داری، پدرت را کشت و تو را با خود برداشت. بیا جانم، بیا تا ترا نزد مادرت بیرم. یقین دارم که از دیدن تو بسیار خوشحال خواهد شد.

گوزن پیر به راه افتاد و با شاخهای بلندش راه را برای آهو و خرگوش باز کرد. پروانه‌های رنگارنگ دور و بر آنها می‌پریدند. گنجشکها همه با هم می‌خواندند. گلها و سبزه‌های جنگلی هوا را معطر کرده بود. ناگهان گوزن کنار جویباری ایستاد. آهوی کوچک

در آن طرف نهر گله‌ای از آهوان را دید که یکی از آنها بزرگتر و زیباتر می‌نمود. دل آهوی کوچک سخت تپید. یکباره زندگی کودکی را به یاد آورد و به یک جست خود را به مادر رسانید. مادر چشمها درشت و قشنگ خود را به فرزند بازیافته دوخت و او را بویید و نوازش کرد.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

آوا = صدا، آواز

تأمل کردن = فکر کردن، صبر کردن

خبر جانگداز = خبری که بسیار غم انگیز است.

کاستند = کم کردند.

می‌نمود = به نظر می‌آمد.

پرسش :

۱ - چرا پس از مدتی خرگوش و آهو از سرعت خود کاستند؟

۲ - آهوی کوچک از میان درختان چه دید؟

۳ - گوزن آهورا به کجا برد؟

۴ - آیا به نظر شما آهوی کوچک به باغ شکارچی بر می‌گردد؟

چرا؟

تکلیف شب اول :

خلاصه داستان جنگل را بنویسید.

تکلیف شب دوم :

این جمله‌های نامرتّب و به هم ریخته را مرتّب بکنید، سپس از روی آنها یک بار بنویسید:

۱ - آمده به خانه دشیب مهمان ما بود.

۲ - با دقّت نوشته باید تکلیف شب را.

۳ - شد کوچک خرگوش آهوی دوست با.

۴ - کهنسالی داشت در درخت دل زیبا سمورخانه.

۵ - می‌برد آهو از جنگل آوای لذت مرغان.

۶ - می‌آمد همه عجیب جنگل چیز به نظرش.

۷ - پیر بردمادرش آهوی را کوچک گوزن نزد.

محمدیز کریای رازی

در حدود هزار سال پیش، در شهر ری جوانی بود به نام محمد بن زکریای رازی. وی به کسب علم شوق فراوان داشت و در جوانی ریاضیات و نجوم و بیشتر علوم زمان خود را فرا گرفت. در این هنگام به کیمیاگری علاقه بسیار پیدا کرد. یعنی می خواست ماده‌ای به دست بیاورد که با آن فلزات دیگر را به طلا تبدیل کند.

روز و شب به آزمایش‌های گوناگون پرداخت و بر اثر همین آزمایشها به چشم درد مُبتلا گشت و ناچار به طبیبی مراجعت کرد. گویند که طبیب برای معالجه چشمش پانصد سکه طلا از او گرفت و چنین گفت: کیمیا این است نه آنچه تو در جستجوی آنی.

این سخن در رازی بسیار اثر کرد و از آن پس به تحصیل علم طب پرداخت. در آن زمان بغداد مرکز علم بود. رازی به آنجارفت و مدت‌ها عمر خود را صرف تحصیل طب کرد و شهرت فراوان یافت و به وطن خود باز گشت. رازی در شهر ری بیمارستانی تأسیس کرد و در آنجا به درمان بیماران و تدریس علم طب پرداخت. رازی به بغداد باز گشت و چندی هم ریاست بیمارستان این شهر را به عهده گرفت و چون بزرگترین پزشک زمان خود شناخته شده بود بسیاری از امیران او را به دربار خود دعوت می کردند.

گذشته از اداره بیمارستانها و مداوای بیماران، رازی در حدود

دویست و پنجاه کتاب نیز نوشته است که بیشتر آنها مربوط به علم پزشکی است و سالها استادان بزرگ در دانشگاه‌های معروف جهان از کتابهای او استفاده می‌کردند. چند کتاب او هم به زبانهای خارجی ترجمه شده است.

رازی در ضمن آزمایش‌های خود، الکل را کشف کرد که از آن پس مورد استفاده پزشکان قرار گرفت.

این طبیب بزرگ ایرانی و دانشمند عالی‌مقام^{*} در اواخر عمر به چشم درد سختی مبتلا گشت و عاقبت کور گردید.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه:

تدریس	= درس دادن
عالی‌مقام	= بلند مرتبه
علوم	= علم‌ها، دانشها
فرا گرفت	= آموخت، یاد گرفت
کسب	= به دست آوردن
کسب علم	= تحصیل دانش
مداوا	= درمان کردن
نجوم	= علم ستاره‌شناسی.

پرسش :

- ۱ - محمد زکریای رازی اهل کدام شهر ایران بود؟
- ۲ - کیمیاگری یعنی چه؟
- ۳ - رازی در چه شهری به تحصیل علم طب پرداخت؟
- ۴ - رازی پس از اینکه به ایران بازگشت چه کرد؟
- ۵ - رازی جز پزشکی به چه کار دیگری اشتغال داشت؟
- ۶ - رازی چه چیزی را کشف کرد؟

تکلیف شب اول :

جواب این سؤالها را از روی درس بنویسید:

- ۱ - رازی اهل کجا بود و تقریباً چند سال پیش زندگی می کرد؟
- ۲ - رازی در جوانی چه علومی را فرا گرفت؟
- ۳ - رازی پس از بازگشت به ری چه کرد؟
- ۴ - کتابهای رازی در کجا مورد استفاده قرار می گرفت؟
- ۵ - چطور شد که رازی به وجود الكل پی برد؟

تکلیف شب دوم :

با هر یک از این کلمه های همخانواده یک جمله بسازید:

- درس، مدرسه، تدریس - طب، طبابت، (پزشکی) - مفید،
فایده، استفاده - شوق، تشویق.

دھقان و گنجشک

دھقانی گنجشگی شکار کرد. گنجشگ پرسید: ای دھقان با من چه خواهی کرد؟ دھقان گفت: تو را می کشم و از گوشت غذای لذیذی برای خود آماده خواهم کرد. گنجشگ گفت: از خوردن گوشت ناچیز من نه فایده می بردی و نه سیر خواهی شد. اما اگر مرا آزاد کنی، سه پند به تو می دهم که از خوردن من برایت سودمندتر است و همیشه به کارت می آید.

مرد قبول کرد. گنجشگ گفت: یکی از پندها را تا در دستت هستم می دهم و دومی را وقتی که روی درخت نشستم و سومی را هنگامی که بر بالای آن دیوار بلند جا گرفتم. دھقان گفت: بسیار خوب، بگو.

گنجشگ گفت: پند اول آنکه برآنچه از دستت رفت افسوس مخور.

مرد او را رها کرد. گنجشگ پرید و روی درخت نشست و گفت: پند دوم آنکه هرگز سخن محال را باور مکن. ولی ای بدبخت، در شکم مرواریدی است که بپست مثقال وزن دارد، اگر مرا می کشتن آن را به دست می آوردم.

مرد بیچاره از آزاد کردن گنجشگ پشیمان شد و افسوس بسیار خورد و گفت: اگر باز گردی تو را همدم خویش می کنم و

هر روز برایت دانه‌های خوشمزه فراهم می‌سازم.
گنجشگ گفت: اکنون که دو پند مرا فراموش کردی، منتظر
پند سوم مباش.

دهقان گفت: چطور فراموش کردم؟
گنجشگ گفت: مگر نگفتم که بر آنچه از دست رفت
افسوس مخور، پس چرا حال که مرا از دست دادی متأسَّف شدی؟
همچنین مگر نگفتم که سخن محال را باور مکن، من که همه جته‌ام
بیست مثقال نیست چگونه ممکن است در شکمم مرواریدی به وزن
بیست مثقال باشد.

این را گفت و پرید و از چشم مرد ناپدید گشت.

كلمه‌ها و تركيبيهای تازه:

جته = تن، پيکر

سودمند = با فايده، مفيد

متأسَّف شدی = غمگین شدی

محال = غير ممکن

بررسش:

۱ - گنجشگ به چه شرطی می‌خواست خود را آزاد کند؟

۲ - سه پند گنجشگ چه بود؟

۳ - مرد از چه چيز پشيمان شد؟

۴- مرد برای بازگرداندن گنجشگ چه کفت؟

۵- آیا دهقان توانست مرغ را به قفس بازگرداند؟

تکلیف شب اول :

لذیذ، محال، همدم، منتظر، متأسف، جثه، سخن، پشیمان،

هرگز، پند.

در این جمله‌ها به جای نقطه‌ها یکی از کلمه‌های بالا را

بگذارید و از روی جمله‌ها بنویسید:

۱- گنجشگ ... کوچکی دارد.

۲- سخن ... را نباید باور کرد.

۳- حیوانات خانگی برای ما ... خوبی هستند.

۴- از خوردن غذای ... لذت می‌بریم.

۵- ... بزرگان را نباید فراموش کرد.

۶- ساعتها ... شدم تا نوبت من رسید.

۷- برای اتفاقی که در گذشته افتاده است نباید ... بود.

۸- این ... محال را چگونه باور کرده؟

۹- شاگردانی که درس نمی‌خوانند عاقبت ... می‌شوند.

۱۰- ... دوست بد انتخاب نکن.

تکلیف شب دوم :

۱- جواب پرسش‌های درس را به دقیقت بنویسید.

۲- از روی این کلمه‌های همخانواده سه بار بنویسید:

متأسف، تأسف (غم خوردن) - انتظار، منتظر - لذیذ، لذت.

зорخانه

روزی آموزگار ورزش، شاگردان را برای دیدن ورزش‌های باستانی به زورخانه برد. صفت دانش آموزان در مقابل ساختمان یک طبقه‌ای ایستاد. آموزگار گفت: بچه‌ها به یاد دارید که به شما گفته‌ام که در نظر ورزشکار زورخانه احترام خاصی دارد. در اینجا ورزشکاران نه تنها ورزش می‌کنند، بلکه درس برادری و نیکی و درستی و فروتنی^{*} را نیز فرا می‌گیرند. ورزشکاری که به زورخانه می‌آید باید خداپرست و سحرخیز و نیکوکار باشد.

зорخانه در کوتاهی داشت و همه دیدند که آموزگار برای آنکه وارد شود خم شد، درست مثل اینکه تعظیم می‌کند. در همین موقع صدای زنگی بلند شد. بچه‌ها به طرف صدا برگشتند. مرد قوی هیکل و خوشرویی روی سکویی نشسته بود و با صدایی بلند به آنها گفت: «خوش آمدید صفاتی قدم.» این مرد مرشد یا مدیر زورخانه بود که همه ورزشکاران او را محترم می‌شمردند.

зорخانه محل بزرگ چهار گوشی بود که در میان آن گودال شش گوشه‌ای کنده بودند. سقف بالای این گودال بلندتر از دیگر قسمتها بود و پنجره‌ای داشت که از آن نور و هوا به درون می‌آمد. دور تا دور این گودال جایگاهی برای نشستن ترتیب داده بودند. در سمت راست گودال سکوی گرد بلندی بود که مرشد بر آن

نشسته بود و در مقابل او یک زنگ و یک پر قو به چوب بستی آویخته بودند.

بچه‌ها روی سکوی تماشاگران نشستند. چیزی نگذشت که ورزشکاران با شلوارهای چرمی پر نقش و نگار وارد شدند. همه قوی هیکل و زورمند بودند. اول خم شدند و در مقابل مرشد سر فرود آوردند یعنی مراسم احترام را به جای آورده بودند و پس از آن به ترتیب خاصّی مشغول ورزش شدند. مرشد هم ضرب می‌زد و شعرهایی از

شاهنامه با آهنگ مخصوصی می‌خواند.

در آن روز دانش آموزان ورزشهای مختلف ایرانی را تماشا کردند و بیش از همه از چرخ زدن و شنا رفتن و کشتی گرفتن خوششان آمد.

کلمه‌های تازه :

آویخته بودند = آویزان کرده بودند.

فروتنی = تواضع، ضد تکبر

پرسش :

۱ - آموزگار دانش آموزان را برای چه به زورخانه برد؟

۲ - ساختمان زورخانه چگونه بود؟

۳ - در زورخانه ورزشکاران جزو رش چه چیزهای دیگری می‌آموزند؟

۴ - داخل زورخانه چگونه بود؟

۵ - مرشد هنگام ورود به چه ها چه گفت؟

۶ - وقتی که ورزشکاران وارد گردیدند، قبل از شروع به ورزش چه کردند؟

به این نکته توجه گنید:

اگر از جمله «دانش آموزان در مقابل ساختمان یک طبقه‌ای ایستادند.»

کلمه «ایستادند» را برداریم جمله معنی خود را از دست می‌دهد.
پس کلمه «ایستادند» در این جمله لازم است و جزء اصلی آن
می‌باشد.

تکلیف شب آول :

از روی بند دوم و سوم این درس یک بار با خط خوش بنویسید و
به املای کلمه‌ها دقّت کنید.

تکلیف شب دوم :

از روی این جمله‌ها یک بار بنویسید و زیر جزء اصلی هر جمله خط
قرمز بکشید.

- ۱ - آموزگار شاگردان را به زورخانه برد.
- ۲ - ورزشکار باید فروتن و درستکار باشد.
- ۳ - مرشد به شاگردان خوشامد گفت.
- ۴ - در نظر ورزشکار زورخانه احترام خاصی دارد.
- ۵ - زورخانه در کوتاهی داشت.
- ۶ - بچه‌ها به طرف صدا برگشتند.
- ۷ - همه ورزشکاران مرشد را محترم می‌شمرند.
- ۸ - بچه‌ها روی سکوی تماشاگران نشستند.
- ۹ - همه ورزشکاران نیرومند هستند.
- ۱۰ - دانش آموزان ورزشهای مختلف ایرانی را تماشا کردند.

وزنه برداران

روزی گروهی از جوانان مسلمان سرگرم زور آزمایی بودند و نیروی خود را با برداشتن سنگ بزرگی می آزمودند.^{*} هر کس آن را به قدر قوت خود بلند می کرد. حضرت محمد به ایشان رسید و پرسید: چه می کنید؟

- می خواهیم ببینیم که کدام یک از ما زورمندتر است.

- میل دارید که من بگویم زورمندتر از همه کیست؟

- البته، چه بهتر از این! کمال سرافرازی ماست که پیغمبر خدا میان ما داوری^{*} کند.

این را گفتند و به دور حضرت رسول^{*} حلقه زدند. همه منتظر و نگران بودند که حضرت پیغمبر چه کسی را زورمندتر از همه خواهد دانست.

حضرت محمد فرمود: زورمندتر از همه کسی است که برای رسیدن به مقصد خویش حق دیگران را پایمال نکند^{*} و چون خشمگین بشود، از رفتار ناپسند و گفتار زشت بپرهیزد، و چون به قدرت و جاه^{*} رسید معروف نگردد.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

پایمال نکند = از بین نبرد، زیر پا نگذارد

جاه = مقام، مرتبه

داوری کند = حُکم کند

رسول = پیغمبر

می آزمودند = آزمایش می کردند، امتحان می کردند.

نیرو = زور

پرسش :

۱ - جوانان نیروی خود را چگونه می آزمودند؟

۲ - حضرت محمد کیست؟

۳ - چرا جوانان می خواستند که حضرت رسول داور آنها باشد؟

۴ - به نظر حضرت رسول زورمنتر از همه کیست؟

به این نکته توجه کنید:

در جمله «حضرت محمد فرمود» کلمه «فرمود» جزء اصلی جمله است، یعنی بدون آن جمله معنی نخواهد داشت. جزء اصلی جمله را «فعل» می نامیم.

فعل جزء اصلی جمله است و انجام دادن کاری را نشان می دهد.

تکلیف شب اول :

با هر یک از این کلمه‌ها و ترکیب‌ها جمله‌ای بسازید :

نوشته‌ام، افسوس خورد، می‌برسم، خواهم خواند، آموخته‌ایم،
کوشید، گفتند، فرمودید، خورده است، بپرهیزد، خنید، بردنده،
می‌آزمودند، می‌خواهم.

تکلیف شب دوم :

این جمله‌ها را با فعل مناسبی تمام کنید و از روی آنها یک بار بنویسید :

- ۱ - من از نقاشی . . .
- ۲ - فردامدرسه . . .
- ۳ - تابستان ما به ییلاق . . .
- ۴ - جوانان زور آزمایی . . .
- ۵ - هر کسی سنگ را . . .
- ۶ - کدام یک از شما . . .
- ۷ - در زمستان هوا . . .
- ۸ - من لباسهایم را همیشه پاکیزه . . .
- ۹ - همه به دور حضرت رسول . . .
- ۱۰ - ما تکلیفهای خود را به دقت . . .

هر که بامش بیش، برفش بیشتر .
هنگام غروب که پدر سعید به منزل آمد، پرسش گفت: پدر—
جان امروز دکتر به دبستان ما آمد و آبله همه را کوبید. راستی،
یادت هست که هفته پیش وقتی که پری را برای آبله کوبی پیش
دکتر بردمیم پول دادیم؟ پس چرا امروز دکتر از هیچ کنس پول
نگرفت؟

— پسر جان، پزشکی که آبله پری را کوبید، مطّب خصوصی دارد
و از این راه زندگی می کند. اما پزشکی که به مدرسه شما آمد حقوق
می گیرد.

سعید با تعجب پرسید: چه کسی به دکترها حقوق می دهد؟
— سعید جان، تو هیچ وقت فکر کرده ای که مخارج ^{*} بیمارستانها و
دبستانهای دولتی و آباد کردن کشور را که می پردازد؟
— نه! راستی چه کسی این پولها را می دهد؟

— پسرم، این پولها را یک نفر نمی دهد، بلکه همه افراد کشور به
دولت پول می دهند، و دولت این پولها را جمع می کند، با آن
مدرسه و بیمارستان می سازد، راه درست می کند، حقوق کارمندان
را می پردازد و بسیاری کارهای دیگر که برای عموم مفید است
انجام می دهد. پولی را که مردم به دولت می پردازند «مالیات»
می گویند. اگر مردم مالیات ندهند، دولت برای ساختن راه و مدرسه

و بیمارستان پولی ندارد و نمی‌تواند به پزشکان و پرستاران و کارمندان دیگر حقوق بدهد.

– پدر جان همه مردم به یک اندازه مالیات می‌دهند؟

– نه، هر که در آمدش بیشتر است باید بیشتر مالیات بدهد. این مثل معروف را لابد شنیده‌ای که می‌گوید: «هر که با مش بیش، بر فرش بیشتر» به همین دلیل برای دریافت مالیات قانونی هست که همه افراد را به نسبت در آمدشان در مخارج کشور خود شریک می‌سازد.

کلمه‌های تازه:

عموم = همه مردم

مخارج = خرجها

پرسش:

۱ – سعید به پدرش چه خبری داد؟

۲ – سعید از پدرش چه پرسید؟

۳ – چرا پزشکی که به مدرسه‌ها می‌آید از شاگردان پول نمی‌گیرد؟

۴ – مالیات چیست؟

۵ – چه کسانی باید بیشتر مالیات بپردازنند؟

تکلیف شب اول :

با هر یک از این کلمه‌های همخانواده یک جمله بسازید :
غروب، مغرب – حق، حقوق، مُسَتَّحق – عجب، تعجب،
متعجب .

تکلیف شب دوم :

از روی این جمله‌ها با دقّت بنویسید. در مقابل جمله‌ای که معنای آن صحیح است (ص) و در مقابل جمله‌ای که معنای آن غلط است (غ) بگذارید :

- ۱ - پزشکی که به مدرسه‌های آید، از دولت حقوق می‌گیرد.
- ۲ - همه پزشکان مطب خصوصی دارند.
- ۳ - مخارج بیمارستانها و دبستانهای دولتی را دولت می‌پردازد.
- ۴ - مردم در مخارج کشور شریک هستند.
- ۵ - هر کس در آمدش بیشتر است باید بیشتر مالیات بپردازد.
- ۶ - همه مردم به طور مساوی مالیات می‌دهند.
- ۷ - اگر مردم به دولت مالیات ندهند ساختن جاده و مدرسه و بیمارستان مشکل خواهد بود.
- ۸ - ما هم وقتی که بزرگشویم مالیات خواهیم داد.
- ۹ - برای گرفتن مالیات، دولت به قانون احتیاج ندارد.
- ۱۰ - هر کس مالیات خود را نپردازد به خودش و مردم خیانت کرده است.

ایران

خوش‌مز ایران عنبر نیم
 هواش مُوافق به هر آدمی
 گر از فارس گویی بسته خوش است
 به یک سوی اهواز مینو سیرشت
 گر از نگات کرمان سرایم رواست
 خراسان رچین و ختن خوشر است
 صفا هان چن در جهان شهر نیست
 عروس جهان است نگات ارگ
 هم از عهد جمیل و کادوس کی
 گر آیی سوی رشت و مازندران
 همه بوستانش سراسر گل است

که خاکش گرامیتر از زر و سیم
 زمینش سراسر پر از خرمی
 همه مرز آن خرم و دلکش است
 که سبز است خرم چو باع بشت
 که هند و تانی خوش آب و هواست
 که خاکش به مانند شکت تراست
 مداند گش کز خرد بهر نیست
 که سرتاسر ش مشکبیز است خاک
 نبو دست ملکی به خوبی چوری
 پر از سبزه بینی کران تا کران
 به باع اندرون لاله و سبل است

«شیخ احمد کرمانی»

کلمه ها و ترکیبهاي تازه :

آدمی	= انسان، بشر
به باغ اندرون	= در باغ
بهر	= بهره، قسمت
بینی	= می بینی
تر	= تازه
چنو	= چون او
ختن	= شهری است در آسیا که مُشك آن معروف بوده است.
خرد	= عقل
خوشا	= چه خوش است، چه خوب است.
دلکش	= آنچه دل را به خود می کشد، خوش.
روا	= سزاوار، پیشنهاد
سرایم	= شعر بگویم
سیم	= نقره
صفاهان	= اصفهان
عنبر	= ماده‌ای خوشبوست
عنبر نسبم	= نسیمش بوی عنبر می دهد.
کاووس کی	= کیکاووس، یکی از پادشاهان داستانی ایران
کران تا کران	= سرتاسر
کثر	= که از

کَسَش	= کسی آن را
گَرَامِی	= عزیز
مَرْز	= سرزمین
مُشَك	= ماده‌ای خوشبو و سیاهرنگ
مشَكِبِيز	= در اینجا یعنی بوی مشک می‌پراکند.
ملَك	= سرزمین، آب و خاک
موافق	= سازگار
مِينو	= بهشت
مِينو سرِشت	= چیزی که طبیعت بهشتی دارد.
نبوَدَست	= نبوده است

پرسش :

- ۱- شاعر ، فارس را به کجا تشبیه کرده است ؟
- ۲- کدام یک از شهرهای دیگر را شاعر شبیه بهشت دانسته است ؟
- ۳- کدام شهر است که به نظر شاعر در دنیا نظیرش نیست ؟
- ۴- «عروس جهان» در این شعر چه شهری است ؟
- ۵- شاعر کجا را پر از سبزه و گل و گیاه دانسته است ؟

تکلیف شب اول :

درس را به دقّت و با صدای بلند بخوانید.

جواب این سوالها را بنویسید:

- ۱ - کدام شعر مربوط به فارس است ؟

- ۲ - اهواز به نظر شاعر چطور است؟
- ۳ - درباره اصفهان شاعر چه گفته است؟
- ۴ - کدام شعرها مربوط به رشت و مازندران است؟
- ۵ - چه چیز شهر ختن معروف بوده است؟
- ۶ - کاووس کی که بوده است؟

تکلیف شب دوم :

از روی درس یک بار با خط خوش بنویسید و شعر را حفظ کنید.

افسانه افریقایی

گرمای سختی بود و خورشید سوزان هر روز بر زمین می‌تابید. رودها بی‌آب شد و دریاچه‌ها تهی ماند، مزرعه‌ها خشک گردید و خشکسالی پدید آمد. گرسنگی مردم را از پا در آورد* بود. همه نزد پیران قوم رفته‌اند و از آنان خواستند تا تدبیری بیندیشند. در آن میان جادوگر پیری گفت: دریاچه‌ها پر آب خواهد شد و باران زمین را زنده خواهد کرد به شرط آنکه شما دختر زیبایی را قربان کنید.

همه نزد پدر زیباترین دختر دهکده رفته‌اند و گفته‌اند: نجات مردم در دست توست. اگر حاضر بشوی که دختر خود را فدا کنی همه از مرگ رهایی می‌یابند. پدر فرزند خود را به کنار دریاچه برد. دخترک پرسید: پدر، آیا راست است که تو پذیرفته‌ای که مرا برای نجات مردم قربان کنند؟

پدر گفت: آری راست است و آثار غم بر چهره‌اش نمایان شد.

دختر گفت: پس ای باران ببار تا مردم نجات بیابند!

آب دریاچه بالا آمد و به زانوی دخترک رسید.

— مادر، آیا راست است که تو پذیرفته‌ای که برای نجات مردم مرا قربان کنند؟

— آری، راست است. مادر دست بر چشم نهاد تا کسی اشکش

رانبیند .

— پس ای باران ببار و مردم را نجات
یده !

آب تاسینه دخترک بالا آمد .

— برادر جان، آیا راست است که تو
پذیرفته‌ای که برای نجات مردم مرا
قربان کنند ؟

برادرش با چشمانی اشکبار گفت :
آری، راست است !

— پس ای عزیزان من ، خدا حافظ !
من در این دریاچه می‌میرم تا

باران ببارد و دیگران نمیرند!

در این هنگام آب از سر دخترک گذشت. در آسمان برق
جهید و صدای رعد برخاست و باران تندي زمين را سيراب کرد.
فرداي آن روز جوانی به ده آمد که نامزد دخترک زيبا بود.
جوان به کنار درياچه رفت و از شدت خشم برآب درياچه که
نامزدش را فروبرده بود تازيانه زد.

ناگهان از دور صدایي به گوشش رسيد: دوست من اگر تو هم
در اينجا بودی، آيا نمي پذيرفتی که مرا برای نجات مردم قربان
کنند؟

جوان با اندوه^{*} فراوان گفت: من نيز می پذيرفتم.
در اين هنگام آب درياچه به يك سورفت و دخترک زيباتر و
شادمانتر از پيش نمایان شد و خرامان پيش آمد و همراه نامزد خود به
سوی شهر روان گشت.

كلمه‌ها و ترکيم‌هاي تازه:

آثار = اثرها ، نشانه‌ها

از پا در آورده بود = عاجز و ناتوان کرده بود.

اندوه = غم ، غصه

تازيانه = شلاق

تدبيري بينديشند = فكر چاره‌اي بكنند.

پرسش :

- ۱ - خشکسالی از چه پدیده‌ی آید؟
- ۲ - چرا جان مردم به خطر افتاده بود؟
- ۳ - جادوگر پیر شرط آمدن باران را چه می‌دانست؟
- ۴ - چرا پدر و مادر حاضر شدند که دختر خود را قربان کنند؟
- ۵ - از کجا معلوم است که پدر و مادر و برادر از قربان کردن دختر غمگین بودند؟
- ۶ - چرا دختر که خود را فدا کرد؟
- ۷ - این داستان از چه مردمی است؟

تکلیف شب اول :

از روی این کلمه‌های همخانواده سه بار بنویسید:
تابیدن، تابش، تابناک – زراعت، زارع، مزرعه – غم،
غمگین، غمناک – پذیرفتن، پذیرش، پذیرایی.
جواب پرسش‌های درس را بنویسید.

تکلیف شب دوم :

از روی بندهای دوم و سوم این درس یک بار به دقّت بنویسید.
زیر فعلها را خط بکشید و آنها را جداگانه بنویسید.

نامه‌ای از آبادان(۱)

روزی مهین به دبستان آمد و به دوست خود منیژه گفت که پدرش از طرف اداره مأمور آبادان شده است. مهین و منیژه قرار گذاشتند که با هم مکاتبه کنند و به قول خود نیز وفا کردند. منیژه در نامه‌های خود از احوال دوستان تهرانی و اخبار دبستان می‌نوشت و نامه‌های مهین بیشتر درباره سفر او بود و چیزهای تازه‌ای که می‌دید. شاید دو نامه اول مهین برای شما هم قابل توجه باشد.

آبادان ۱۰ آذر ۱۳....

منیژه عزیزم

چند روزی است که توانمیده ام و دلم برایت تنگ شده است. حال تو و دوستان تهرانی چطور است و چه می‌کنید؟ یادت باشد که قول داده‌امی که خبرهای تازه را برايم بتویی. ما صبح روز سه شنبه با قطار از تهران حرکت کردیم. اولین بار بود که من سوارترن می‌شدم و هرچه در داخل و خارج آن می‌دیدم برايم تازگی داشت. مدهما کنار پنجراه ایستاده بودم بیردن را تماشا می‌کردم. هرچه از شخص دوستمی شدیم، بر سرعت قطار افزوده می‌شد. تیرای تکراف و درختها پسرعت از جلو چشم می‌گذشتند. مثل این بود که از مامی ترسیدند و می‌گزینند. پس از چند ساعت به قم رسیدیم. از دور گنبد طلایی حضرت معصومه در نور آفتاب می‌دخشد. در ایستگاه سافران برای خریدن سوپا نام قم داشت. دوست پیاده می‌شدند ولی متاسفانه فرصت نبود که برای

زیارت به شهر بودند.

بین قم و اراک وقت مسافران به نامه رخوردند و استراحت گذشت. کم کم رفت و آمد در راه روایی قطار می‌پیشاند. عده‌ای چهار نهای خود را به دست گرفته بودند. معلوم بود که قطار به اراک نزدیک می‌شود. پدرم از سر و صدابیدار شد و گفت: «به! چه زود به اراک رسیدیم» وقتی که من بچه بودم از تهران تا اراک را در چندین روز طلبی می‌کردیم ولی حالا، چقدر فرق کرده است، صحیح را واقعاً دیم و بنویز غروب نشده به اراک رسیده ایم.

بعد از اراک قطار کم کم به کوهها نزدیک می‌شد و تمام شب از داخل تونلهای بزرگ و کوچک می‌گذشت. می‌گویند که این قسمت راه بسیار زیباست و دره‌های سبز و خرم دارد. صحیح که بیدار شدیم، دیگر اثری از کوهها بود و در دشت خوزستان پیش می‌رفیم. چیزی گذشت که به اهواز، مرکز خوزستان، رسیدیم. از آنجا هم گذر شدیم و کمی بعد قطار وارد آیینه‌گاه خرم‌شهر شد. در آیینه‌گاه پدرم مائیشی کرایه کرد تا مارا به آبادان برساند. از رویی پل بزرگ رو و خانه کارون گذشتیم و نخلستانهای خرم‌شهر را پیش سرگذاشتیم. ناگهان از درستونهای بلندی پیدا شد، پدرم گفت:

اینها لوله‌های پالایشگاه است، چقدر از دور شمیه سونهای عظیم تحنت جمیش است.

خوب فیله جان مثل اینکه زیاد نوشتم، با تو خدا حافظی می‌کنم و مفخر نامه است هستم.

دست تو مین

کلمه های تازه :

پالایشگاه = تصفیه خانه، جایی که نفت خام را صاف می کنند

عظیم = بزرگ

مأمور = کسی که به دنبال کاری فرستاده می شود.

مکاتبه = به هم نامه نوشتن

پرسش :

- ۱ - پدر منیژه به کدام شهر مأمور شده بود؟
- ۲ - مهین و منیژه در کدام شهر با هم به یک مدرسه می رفتند؟
- ۳ - آیا مهین تا به حال با ترن مسافرت کرده بود؟ از کجا دانستید؟
- ۴ - قبر حضرت معصومه در کدام شهر است؟
- ۵ - چه چیز شهر قم معروف است؟
- ۶ - اراک از تهران دورتر است یا قم؟
- ۷ - بعد از چه شهری قطار وارد قسمت کوهستانی شد؟
- ۸ - چه شهری مرکز خوزستان است؟
- ۹ - چرا منظرة پالایشگاه را با منظرة تخت جمشید مقایسه می کنند؟

تکلیف شب اول :

از روی قسمتی که قطار از اراک گذشت تا آخر درس یک بار با توجه به املای کلمه ها بنویسید.

تکلیف شب دوم :

این جمله‌های در هم ریخته را مرتب بکنید و از روی آنها یک بار بنویسید و زیر فعلها را خط بکشید:

۱ - مأمور پدر شد منیزه

۲ - خود منیزه در دوستان نامه‌هایش از گفتگو می‌کرد تهرانی

۳ - بار مهین بود که اولین مسافرت با می‌کرد قطار

۴ - می‌درخشید از گنبد دور طلایی

از روی این کلمه‌های همخانواده پنج بار بنویسید:

امر، مأمور، مأموریت - صاف، تصفیه.

نامه دوم مهین را با دقّت بخوانید تا بتوانید در کلاس به پرسش‌های درس جواب بدهید.

نامه‌ای از آبادان(۲)

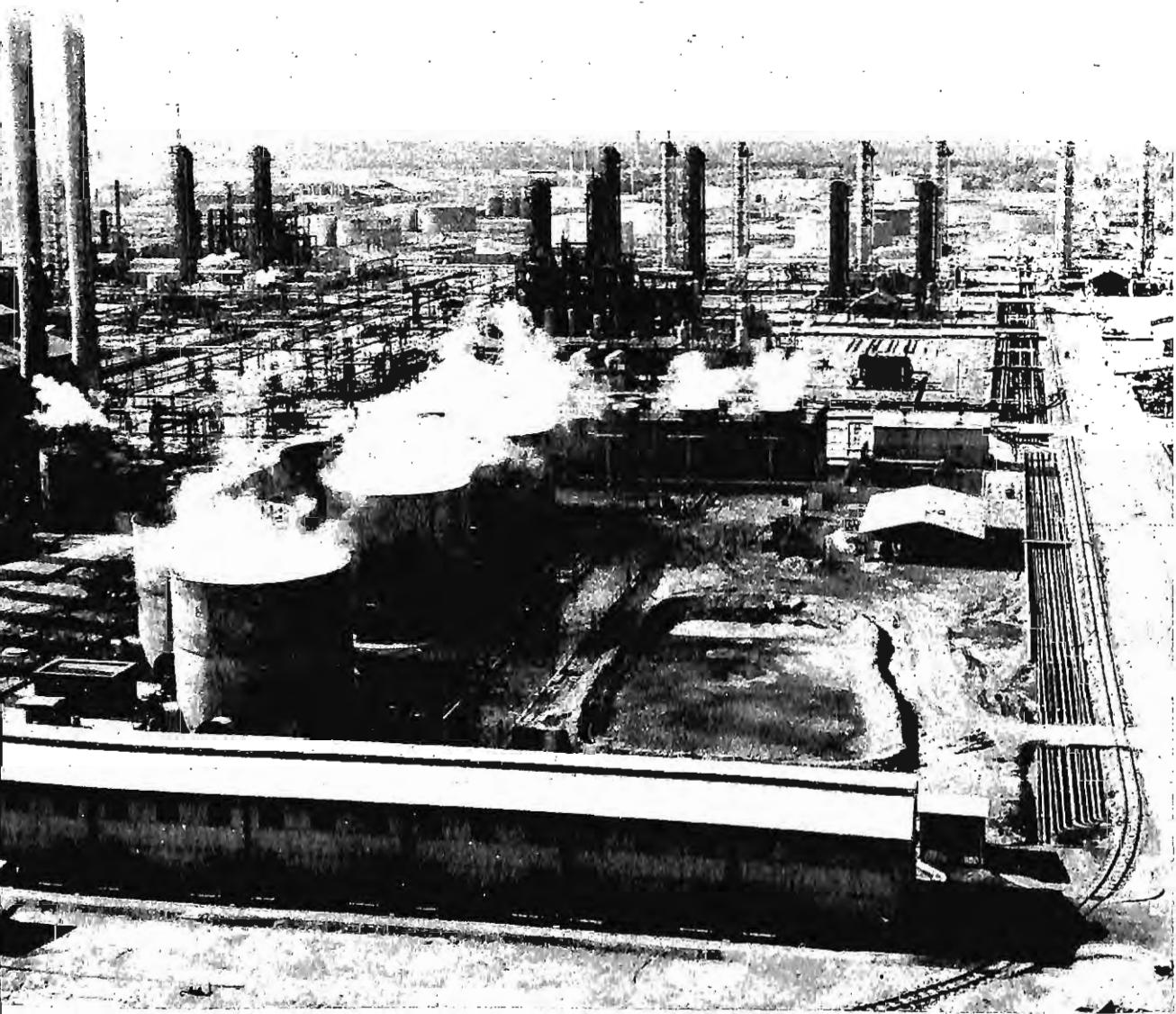
آبادان ۱۵ دی ۱۳...

میرزا عزیزم، چند روز پیش نامه‌ات رسید از مردۀ سلامت تو و دستان بسیار خوشحال شدم.
چقدر دلم می‌خواست که با شما بودم و شل گذشتۀ در کارها و بازیهای شما شرکت داشتم.
من هم اینجا به مدرسه‌می روم و کم کم دوستانی پیدا کرده‌ام و دیگر مثل روزهایی آول تهنا وغیره
نمی‌شم.

روزهایی تعطیل به من خلی خوش می‌گذرد، زیرا که بیشتر وقت‌ها با مردم را می‌نمایم محله‌های مختلف آبادان و خرم‌شهری رویم. میرزا جان برخلاف تهران که اصلًا رو و خانه ندارد، آبادان بجزیره است و دورتا دور آن را خلیج فارس و شط العرب و رو و نای کارون و بَهْنَشِیر گرفته است؛
علت همین فراوانی آب شهر آبادان بسیار بسیار خرم است. پالایشگاه دولتهای نفت هم آن را به صورت شهر صنعتی بزرگی درآورده است. برای همین هم هست که به آبادان «شهر قفت» می‌گویند.
بمحض پیش جای تو خالی برای کوهش به خرم‌شهر فقیم. این شهر هم در کنار رود کارون و شط العرب واقع شده است. نمی‌دانی که شتیهای بزرگی در بندرگاه این شهر لگر اند اخته بودند!
روی کارون هم همیشه قایقهای کوچک و بزرگ در حرکت است. مردم خرم‌شهر معمولاً سوار قایقهای بلند و باریکی می‌شوند که به آن بلم می‌گویند بشنیده ام که تا چند سال پیش فقط با قایق می‌شد ازین طرف

دور تا دور آبادان و خرمشهر پر از نخلستان است .

پالایشگاه آبادان

کارون به طرف دیگر آن رفت ، ولی حالا پل بزرگی ساخته اند که با مسین از روی آن می توان گذشت .
 دور تا دور آبادان و خوش شهر را از خلستان است . نمی دانی که در کنار رو و خانه و در میان این
 خلستانها ، غروب خوب شید چقدر زیباست ! کاش می توانستی که تعطیلات عید به آبادان سایی
 و همه این چیزها را از نزدیک بینی .

حالا دیگر با اجازه تو نامه ام را تمام می کنم . از قول من به همه دوستان سلام برسان .
 دوست تو - میین

کلمه های تازه :

غريب = نا آشنا ، دور از وطن

پرسش :

- ۱ - چرا روزهای تعطیل به مهین خوش می گذشت ؟
- ۲ - دور تا دور آبادان را چه چیز فرا گرفته است ؟
- ۳ - چرا آبادان سبز و خرم است ؟
- ۴ - چرا آبادان را « شهر نفت » می گویند ؟
- ۵ - کشته های بزرگ در کجا لنگر اندخته بودند ؟
- ۶ - مهین دلش می خواست که منیزه در تعطیلات عید چه بکند ؟

تکلیف شب اول :

برای یکی از دوستان یا خویشاوندان که در شهر دیگری زندگی
 می کند نامه ای بنویسید و در آن از شهر خود صحبت کنید .

تکلیف شب دوم :

از روی این جمله‌ها یک بار بنویسید و زیر کلمه‌ای که فعل به آن بر می‌گردد خط قرمز بکشید.

مثال : ما روز سه شنبه حرکت کردیم.

۱ - من به مدرسه می‌روم .

۲ - نامه تو چند روز پیش رسید .

۳ مهین و منیزه با هم مکاتبه کردند .

۴ - در ایستگاه مسافران از ترن پایین آمدند .

۵ - بر روی کارون همیشه قایقهای کوچک و بزرگ حرکت می‌کنند .

۶ - مردم خرم‌شهر معمولاً ^بسلم سوار می‌شوند .

۷ - مهین به منیزه نامه نوشت .

۸ - رود کارون از کنار خرم‌شهر می‌گذرد .

۹ - کشتیها در بندر لنگر اندخته اند .

۱۰ - من نامه ام را تمام می‌کنم .

بانوی فانوس به دست

در حدود صد سال پیش در یک خانواده بسیار ثروتمند انگلیسی به نام «نایتینگل»، دختری به دنیا آمد که او را فلورانس نامیدند.

در آن زمان رسم نبود که دختران درس بخوانند و بیشتر مردم، به خصوص اشراف، آموختن علم را فقط برای پسران لازم می‌دانستند؛ ولی فلورانس میل نداشت که مانند دختران اشراف پرورش یابد. از این‌روبا کمک پدر به تحصیل علم پرداخت. هنگامی که کودک بود، روزی به پزشکی کمک کرد تا پای شکسته سگی را زخم بندی کند. از آن وقت به کار پرستاری علاقه‌مند گشت و چون بزرگ شد خواست که به آموختن این فن بپردازد.

در آن زمان بیشتر زنان پرستار بیسواند بودند. خانواده نایتینگل از اینکه دخترشان به آموختن فن پرستاری مایل شده بود سخت ناراضی بودند ولی فلورانس با وجود مخالفت خانواده خود از این تصمیم باز نگشت و در این راه از هیچ کوششی دریغ نکرد و پیوسته در پرستاری با رویی گشاده نا مطبوع‌ترین کارها را انجام می‌داد. فلورانس سالها در بیمارستانهای لندن خدمت کرد تا آنکه میان انگلیس و روس جنگی شروع شد و به این دختر فداکار خبر رسید که بسیاری از سربازان زخمی شده‌اند و به کمک پرستارانی مانند

او نیازمندند.

فلورانس با سی و هشت نفر از زنان پرستار به میدان جنگ شتافت. در آنجا به حال زخمیان جنگ رسیدگی می‌کرد و به نظافت بیمارستانها می‌پرداخت و حتی شبهای فانوس به دست به بالین بیماران می‌آمد و آنان را دلداری می‌داد. به این ترتیب فلورانس و همکارانش عده‌ای بسیاری را از مرگ نجات دادند. سربازان و بیماران به این زنان فداکار با نظر احترام نگاه می‌کردند و بیش از همه فلورانس را محترم می‌داشتند و او را «بانوی فانوس به دست» می‌نامیدند.

در این هنگام فلورانس به بیماری سختی دچار شد و ناچار به انگلستان بازگشت. وی بر اثر بیماری چنان ناتوان شده بود که دیگر نتوانست به کارپرستاری ادامه بدهد، اما باز هم بیکار ننشست و در فن پرستاری کتابی نوشت. در این هنگام مدرسهٔ پرستاری «فلورانس نایتینگل» به نام او تأسیس شد و فلورانس اغلب به امور این مدرسه رسیدگی می‌کرد.

این زن فداکار در هشتاد و هفت سالگی به دریافت بزرگترین نشان خدمت نایل شد. این نشان تا آن زمان به هیچ زنی داده نشده بود. فلورانس نایتینگل در نود سالگی جهان را بدرود گفت ولی نامش جاویدان^{*} ماند.

کلمه ها و ترکیبیهای تازه :

اشراف = بزرگان

جاویدان = همیشگی

دریغ نکرد = کوتاهی نکرد، مضایقه نکرد

نامطبوع = ناخوشایند

پرسش :

- ۱ - فلورانس نایتینگل در کجا بدنیا به دنیا آمده است؟
- ۲ - فلورانس نایتینگل از چه خانواده‌ای بود؟
- ۳ - چه شد که فلورانس به کار پرستاری علاقه مند گشت؟
- ۴ - چرا خانواده نایتینگل از اینکه دخترشان پرستار شود ناراضی بودند؟
- ۵ - فلورانس در کار پرستاری نامطبوعترین کارها را چگونه انجام می‌داد؟
- ۶ - فلورانس برای چه به میدان جنگ رفت؟
- ۷ - چرا فلورانس را «بانوی فانوس به دست» می‌نامیدند؟
- ۸ - چرا بزرگترین نشان خدمت را به فلورانس نایتینگل دادند؟

تکلیف شب اول :

- ۱ - با هر یک از این کلمه‌های همخانواده یک جمله بسازید:
ثروت، ثروتمند - حاصل (نتیجه)، تحصیل، محصل -

علاقه، علاقه‌مند، متعلق— تصمیم، مصمم.

۲— از روی هر یک از این کلمه‌ها سه بار بنویسید و به املای آنها توجّه کنید:

دریغ، نامطبوع، اشراف، نظافت، محترم، تأسیس، اغلب.

تکلیف شب دوم:

— هر یک از این جمله‌ها را یک بار بنویسید و در هر جمله انجام دهنده کار را تعیین کنید و زیر آن خط قرمز بکشید:
مثال: فلورانس در یک خانواده ثروتمند به دنیا آمد.

- ۱— اشراف علم را فقط برای پسران لازم می‌دانستند.
- ۲— فقط پسران تحصیل علم می‌کردند.

۳— سربازان و بیماران فلورانس نایتینگل را محترم می‌شمردند.

۴— فلورانس در پرستاری از بیماران نامطبوع‌ترین کارها را انجام می‌داد.

۵— پرستاران به نظافت بیماران پرداختند.

۶— این زن فداکار نشان افتخار دریافت کرد.

۷— فلورانس نایتینگل در نود سالگی در گذشت.

— از روی سه بند آخر درس یک بار با دقّت و خط خوش بنویسید.

موزه

قرار بود که شاگردان کلاس چهارم به موزه ایران باستان بروند
تا یادگارهای دوران گذشته ایران را از نزدیک ببینند. روز قبل
آموزگار بر روی تخته سیاه چنین نوشت:

با آردید از موزه ایران باستان

ساعت حرکت: ۹ صبح

نشانی : خیابان موزه - موزه ایران باستان

وسایل کار : دفترچه یادداشت و مداد

شاگردان نیز این مطالب^{*} را در دفتر خود یادداشت کردند.
سپس آموزگار دانش آموزان را به سه دسته تقسیم کرد: قرار شد
که دسته اول پس از دیدن موزه درباره سلاحهای جنگی ایرانیان
قبل از اسلام گزارشی تهیه کند و دسته دوم درباره لباس و وسائل
زندگی مردم آن دوره گزارشی بنویسد. موضوع گزارش گروه
سوم وصف موزه بود.

پس از آنکه معلوم شد که هر یک از شاگردان جزو چه گروهی

هستند، آموزگار گفت: بچه‌ها برای اینکه گزارش شما دقیق و مفید باشد باید چند چیز را در نظر داشته باشید:

اولاً، باید افراد هر گروه چیزهای جالب توجهی را که در موزه می‌بینند یا مطالبی را که از راهنمای شنوند یادداشت کنند.
ثانیاً، برای روش شیدن نکته‌هایی که در گزارش نوشته می‌شود بهتر است که نوشته با نقاشی یا عکس همراه باشد.

ثالثاً، همه اعضاي گروه یادداشت‌های خود را باید به منشی گروه بدهند تا او آنها را مرتب و منظم کند و از همه آنها گزارش کاملی تهیه کند. وقتی که گزارش آماده شد منشی آن را برای افراد گروه می‌خواند تا همه درباره آن اظهار نظر بکنند و مطمئن بشوند که نکته‌ای از قلم نیفتاده و استباھی روی نداده است. پس از آن باید گزارش را با خط خوش بنویسید و به من بدهید. خواهش می‌کنم که هنگام نوشنن گزارش این نکته‌ها را رعایت بکنید:

۱ - بالای صفحه سمت راست ورقه بنویسید:

موضوع گزارش:

تاریخ:

۲ - در نوشنن گزارش باید توجه داشته باشید که هر موضوعی به دقّت و بدون مطالب اضافی نوشته شود.

۳ - گزارش شما باید از روی نقشه منظمی تهیه شود، به این ترتیب

که اول هدف کار را بنویسید، سپس موضوع را شرح دهید، و در آخر نتیجه را بیان کنید.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

اظهار نظر بکنند	= عقیده خود را بیان بکنند.
افراد	= اشخاص
ثانیاً	= در مرتبه دوم
ثالثاً	= در مرتبه سوم
سلاح	= ابزار و آلات جنگ
مطالب	= مطلبها
مطمئن شوند	= خاطر جمع شوند
وصف	= بیان حالت و صفت چیزی

پرسش :

- ۱ - قرار بود که شاگردان کلاس چهارم برای گردش علمی به کجا بروند؟
- ۲ - آموزگار بر تخته سیاه چه نوشت؟
- ۳ - برای چه آموزگار شاگردان را به سه دسته تقسیم کرد؟
- ۴ - شاگردان برای تهیّه گزارش چند چیز را باید در نظر داشته باشند؟

۵- برای نوشتن گزارش چند نکته را بناشد که رعایت بکنند؟

به این نکته توجه کنید:

در جمله «شاگردان به گردش علمی رفتند»، « فعل «رفتند» به کلمه «شاگردان» بر می‌گردد و شاگردان هستند که کار رفتن به گردش علمی را انجام داده‌اند. پس کلمه «شاگردان» در این جمله «فاعل» است.

فاعل کسی یا چیزی است که انجام دادن کاری را به آن نسبت می‌دهند.

تکالیف شب اول :

- جواب این سوالها را از روی درس به دقت بنویسید :

۱ - کار هر یک از دسته‌ها چه بود؟

۲ - قرار شد همه اعضای یک گروه یادداشت‌های خود را به چه کسی بدهند؟

۳ - وظیفه منشی گروه در تهیه گزارش چه بود؟

۴ - سه نکته‌ای که باید در نوشتن گزارش به خاطر داشت کدام است؟

- از روی هر یک از این کلمه‌ها سه بار بنویسید : وصف، سلاح، اولاً، ثانياً، ثالثاً، مطمئن، رعایت، مطالب، منظم .

تکلیف شب دوم :

– معلوم کنید که هر یک از این کلمه‌ها از چه جزء‌هایی ترکیب شده

است :

مثال : کارگر = کار + گر

یادداشت ، راهنمای خوشبخت ، فداکار ، ثروتمند ، علاقهمند .

فراموشکار ، شکارچی ، همکار ، کارمند ، هنرپیشه ، هنرمند .

– در این جمله‌ها به جای نقطه‌ها فاعل مناسب بگذارید ، سپس از

روی جمله‌ها یک بار بنویسید :

۱ – ... به موزه رفتند .

۲ – ... گزارشها را مرتب کرد .

۳ – فردا ... به سفر می‌رود .

۴ – ... از شاخه‌های درخت پریدند .

۵ – ... در حیاط دبستان بازی می‌کنند .

۶ – ظهرها ... در مدرسه ناهار می‌خورد .

۷ – امروز صبح ... با اتوبوس به مدرسه آمدیم .

۸ – آیا ... این کتاب را خوانده‌اید؟

۹ – ... صبح زود به دبستان می‌آییم .

۱۰ – ... تکالیف شب خود را مرتب انجام می‌دهد .

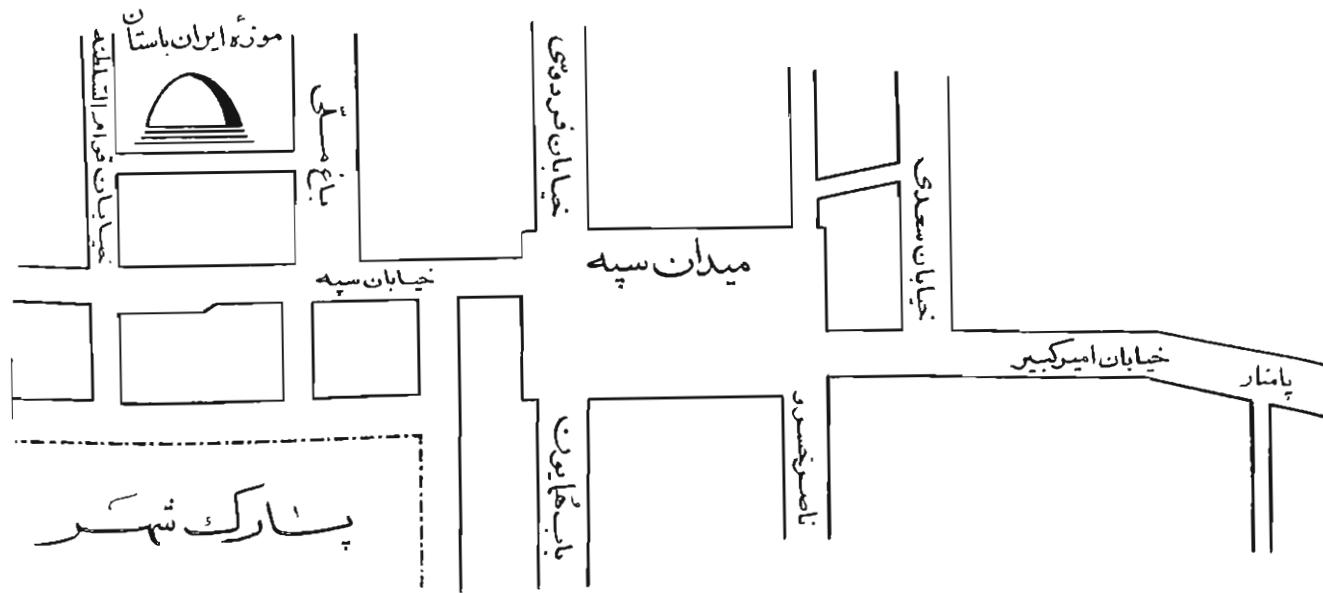
موضوع گزارش: موزه ایران باستان

تاریخ ۱۳۴۱ دی:

منشی گروه: پرویز شیرازی

هدف: امسال درس تاریخ ما مربوط به دوره بعد از اسلام است و برای آنکه در سهای تاریخ سال گذشته را به یاد بیاوریم و به خوبی به زندگی مردم ایران باستان آشنا بشویم روز یازده آذر همراه آقای آموزگار به موزه ایران باستان رفتیم.

محل موزه: موزه ایران باستان در مرکز شهر تهران قرار دارد و از دبستان ما چندان دور نیست. راهی که اتوبوس تا موزه طی کرد در این نقشه دیده می شود.

تاریخچه : ساختمان دو طبقه موزه ایران باستان در سال ۱۳۱۶ به پایان رسیده است. در طبقه اوّل اشیائی^{*} از دوره ماقبل تاریخ^{*} و آثاری از ایران پیش از اسلام به نمایش گذاشته شده است. در طبقه دوم آثار ایران بعد از اسلام جای دارد.

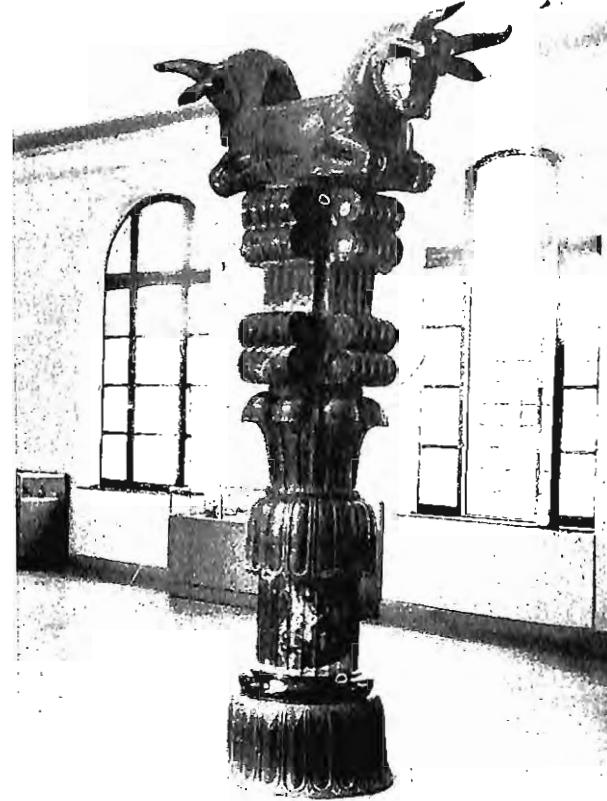
بازدید : برنامه ما فقط بازدید از طبقه اوّل بود. از سمت راست شروع کردیم. در جعبه‌های شیشه‌ای بزرگ گُرزاها و تَبرهای سنگی و کاسه‌های گلی و وسایل دیگر زندگی مردمی بود که در غارها زندگی می‌کردند. در زیر هر چیز نوشته شده بود که در کجا به دست آمده و یادگار چند هزار سال پیش است.

بعد به دوره تاریخی رسیدیم. راهنمای موزه گفت که در این قسمت سه مرحله^{*} از تاریخ ایران نمایش داده شده است: هخامنشیان، اشکانیان، ساسانیان.

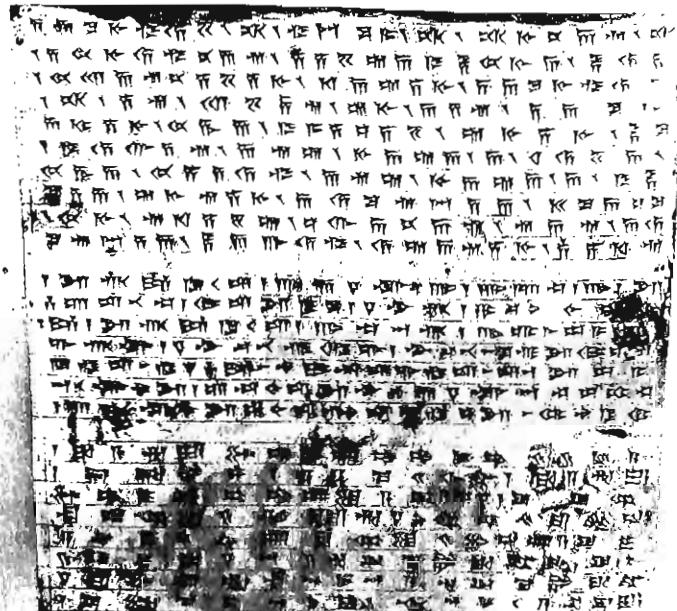
در قسمت مربوط به هخامنشیان نمونه‌هایی از ظرفها و مجسمه‌های آن دوره را دیدیم. در جعبه‌های شیشه‌ای دستبندها و گُردنبندها و گوشواره‌های طلایی عصر هخامنشی قرار داشت. همچنین بعضی از سرستونهای

شیر سنگی از دوره هخامنشی

سرستون سنگی زیبا از دوره هخامنشی

خط میخی بر روی لوحة

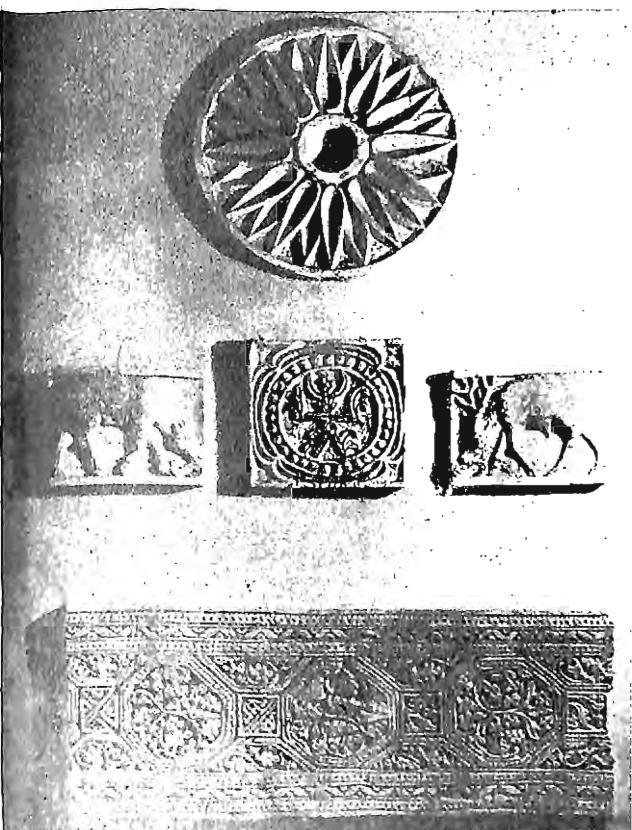
طلا از دوره هخامنشی

جام سفالین
از دوره اشکانی

مجسمه مفرغی مرد اشکانی

از وسایل زندگی دوره ساسانی

سنگی عظیم و زیبا و نمونه‌ای از پلکانهای کاخ شاهنشاهی هخامنشی را از تخت جمشید آورده و در آنجا گذارده بودند. اوّلین بار بود که خط میخی را دیدیم. خط میخی، خط ایرانیان دوره هخامنشی بوده است که بر روی سنگها و لوحه‌های طلا و نقره کنده شده است. در قسمت مربوط به دوره اشکانیان یک مجسمه و سایر چیزهایی که از مفرغ^{*} ساخته شده است دیده می‌شود. مجسمه مفرغی مرد اشکانی به خوبی لباس مردان آن دوره را نشان می‌دهد. این مجسمه را در خاک بختیاری به دست آورده‌اند.

در قسمت سوم وسایل زندگی و جامهای نقره‌ای دوره ساسانی دیده می‌شود. بر دیوار این قسمت نمونه‌ای از گچ بریهای زمان ساسانیان را می‌توان دید. راهنما می‌گفت که بیشتر این اشیاء در دامنه‌های شمالی البرز (در شمال ایران) به دست آمده است.

باز دید ما در این قسمت پایان یافت. امیدواریم که در آخر سال برای دیدن آثار دوره اسلامی به طبقه دوم موزه نیز برویم. این باز دید برای ما بسیار مفید بود، زیرا تمام چیزهایی را که پارسال در تاریخ خوانده بودیم

امثال توانستیم ببینیم و درست مثل این بود که تاریخ سال گذشته را دوره کرده باشیم.

کلمه‌ها و ترسیمهای تازه :

اشیاء = چیزها

طی کرد = پیمود

عصر = زمان

ما قبل تاریخ = یه دوره‌ای می‌گویند که هنوز هیچ خطی اختراع نشده بود.

مرحله = دوره

مفرغ = نوعی فلز است.

پرسش :

۱ - هدف رفتن به موزه ایران باستان چه بود؟

۲ - موزه ایران باستان در کدام شهر ایران است؟

۳ - به نقشه درس نگاه کنید. شاگردان از کدام میدان معروف تهران گذشتند تا به موزه رسیدند؟

۴ - ساختمان موزه چند طبقه است؟

۵ - چرا دانش آموزان این بار فقط از طبقه اول دیدن کردند؟

تکلیف شب اول :

با دقّت درس را بخوانید و جواب این سؤالها را بنویسید:

۱ - در سه قسمت موزه آثار چه دوره‌هایی از تاریخ ایران نشان داده شده است؟

۲ - در بازدید از موزه از کدام طرف باید شروع کرد؟

۳ - در این موزه دوره تاریخ ایران قبل از اسلام را به چه مرحله‌هایی تقسیم کرده‌اند؟

۴ - ایرانیان زمان هخامنشی با چه خطی چیز می‌نوشتند؟

۵ - سرستونها و پلکانهای دوره هخامنشی را از کجا به موزه آورده‌اند

۶ - اشیاء مربوط به دوره اشکانی را از کجا به دست آورده‌اند؟

۷ - خاک بختیاری در دامنه چه کوهی است و در کدام قسمت ایران قرار دارد؟

۸ - اشیاء مربوط به دوره ساسانی را از کجا به دست آورده‌اند؟

تکلیف شب دوم :

گزارشی از یکی از گردش‌های علمی خود تهیّه کنید.

سعدی

شیخ سعدی از شاعران و نویسنندگان بزرگ ایران است که در قرن هفتم هجری می‌زیسته است. سعدی در شیراز متولد شد، ابتدا در همان شهر به تحصیل علم پرداخت، سپس برای کسب دانش به بغداد رفت. سعدی در حدود سی تا چهل سال به سیاحت^{*} پرداخت، و می‌گویند که به شهرهای بسیار مانند مکه و دمشق و بغداد مسافرت کرد و با اشخاص مختلف آشنا شد و چیزهای فراوان دید. سرانجام از سفر سیر شد و به شیراز بازگشت.

سعدی در حدود پنجاه سالگی کتاب «گلستان» را نوشت. گلستان کتابی است به نثر^{*} آمیخته به نظم. این کتاب دارای هشت باب^{*} است و هر باب شامل حکایتها و داستانهایی است که حاصل دیده‌ها و شنیده‌های اوست. سعدی گلستان خود را مانند باغی می‌داند که گلهایش هر گز پژمرده نمی‌شود. وی در این باره می‌گوید:

به چه کار آیدت ز گل طبیقی
از گلستان من بیر ورقی
گل بین پنج روزوشش باشد
وین گلستان بهیشه نوش باشد

دیگر از آثار سعدی «بوستان» است که سراسر آن به نظم است. این کتاب دارای ده باب است و در هر باب اندرزهای و نکته‌های

اخلاقی و اجتماعی به صورت حکایت آورده شده است.

سعدی جز «بوستان» و «گلستان» آثار دیگر نیز دارد.

بعضی از شعرهای سعدی ضرب المثل شده است مثل این شعر:

نابرده رنج کنج مُیسر نمی شود مژدان گرفت جان برادر که کار کرد

مجموعه آثار سعدی را «کلیات سعدی» می گویند.

سعدی نزدیک به نود سال عمر کرد و در شیراز در گذشت.

آرامگاه او در همان شهر است.

کلمه‌ها و ترسیمهای تازه:

اندرز = پند

باب = در اینجا به معنی فصل کتاب یعنی قسمتی از کتاب
می باشد.

حاصل = نتیجه

سیاحت = جهانگردی

ضرب المثل = شعر یا عبارتی که به صورت مثال درآمده است
و مردم آن را در گفته‌ها و نوشته‌های خود به کار
می برند.

میسر نمی شود = به آسانی به دست نمی آید

نشر	= نوشه‌ای که شعر نباشد.
نظم	= شعر
وین	= واين

پرسش :

- ۱ - شیخ سعدی چند سال پیش می‌زیسته است؟
- ۲ - قرن چند سال است؟
- ۳ - اکنون قرن چندم هجری است؟
- ۴ - به نظر شما سعدی با چه وسیله‌هایی مسافرت می‌کرد؟
- ۵ - سعدی چه کتابهایی نوشته است؟
- ۶ - بوستان سعدی به نظم است یا به نشر؟
- ۷ - به مجموعه آثار سعدی چه می‌گویند؟
- ۸ - آرامگاه سعدی در کجاست؟

تکلیف شب اول :

- پنج سطر نثر و پنج بیت شعر بنویسید.
- شعرهای این درس را از حفظ کنید.

تکلیف شب دوم :

- با هر یک از این کلمه‌های همخانواده یک جمله بسازید:
- تولد، متولد - علم، عالم، معلوم - سیاحت، سیاح (جهانگرد).

اثر ، آثار ، تأثیر ، مؤثر.

– در این جمله‌ها برای فاعلها ، فعل مناسب بگذارید . سپس از روی

جمله‌ها یک بار بنویسید :

۱ – شیخ سعدی در شیراز . . .

۲ – مردم به تماشای آرامگاه سعدی . . .

۳ – ما هفتة گذشته به گردش علمی . . .

۴ – سعدی «بوستان» را به نظم . . .

۵ – آیا شما شیراز را . . . ؟

جوان نا فرمان و مادر

جوانی سراز رَائِی مادر بِتافت
 دل در دمندش به آذر بِتافت
 چو بیچاره شد پیشش آور دَمَهَد
 که ای سُست مهر فراموش عَمَد
 نه گریان و درمانده بودتی خُرد
 که شبهاز دستِ تو خواهم نبرد
 نه در مهد نیرودی حالت نبود
 گمک راندن از خود مُجالت نبود
 و آنی که از یک گمک رنجه ای
 که امروز سالار و سرپیچه ای

(از « بوستان » حدی)

کلمه ها و ترکیبیهای تازه :

آذر	= آتش
بتافت	= سوزاند. «دل در دمندش به آذر بتافت»، یعنی دلش را با سخنان تند و آتشین خود سوزانید.
خرد	= کوچک
رأی	= فکر، عقیده، در اینجا «سراز رأی مادر بتافت» یعنی از دستور و فرمان مادر سرپیچی کرد.
رنجه‌ای	= در رنج و زحمت هستی.
سالار	= بزرگ

سرپنافت = سرپیچی کرد
سرپنجه‌ای = قویدست هستی
سست مهر = کسی که محبتش محکم و پا بر جانیست.
عهد = پیمان، «فراموش عهد» یعنی کسی که پیمان خود را فراموش می‌کند.
مجالت نبود = قدرت نداشتی
مهد = گهواره

پرسش :

- ۱ - این شعر از چه کتابی است؟
- ۲ - «بوستان» به نظم است یا نشر؟
- ۳ - جوان چگونه دل مادر را سوزانید؟
- ۴ - مادر به او چه گفت؟
- ۵ - چه شعر دیگری درباره مادر می‌دانید؟

تکلیف شب اول :

- از روی این درس یک بار با خط خوش بنویسید و درس را به صدای بلند بخوانید

تکلیف شب دوم :

- هر یک از این کلمه‌ها را در جمله‌ای به کار ببرید:
بیچاره، عهد، گریان، نیرو، فراموش.
شعر را از حفظ کنید.

حکایت

روزی به خود رجوانی بگشت بر مادر ندم . دل آزرده به کنجی نشست و
گریان همی گفت : مگر خردی فراموش کردی که داشتی می کنی ؟
چند خوش گفت زالی پر فرزند خویش چو دیدش پلنگ افکن و پلمن
گر از عهد که خردیست یاد آمدی که بیچاره بودی در آغوش من
نخوردی در این روز بر من جفا که تو شیر مردی و من پیرزن

(از حکایت‌های "گلستان" سعدی)

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

پلنگ افکن = کسی که پلنگ را بر زمین می اندازد ، دلاور ، شجاع

جفا = ستم

خردیست = کوچکیت ، کودکیت

دل آزرده = رنجیده

زال = پیرزن

گر از عهد خردیست یاد آمدی = اگر دوره کودکی به یادت می آمد .

پرسش :

- ۱ - این داستان از چه کتابی است؟
- ۲ - گلستان سعدی تقریباً چند سال پیش نوشته شده است؟
- ۳ - این حکایت درباره چیست؟

تکلیف شب اول :

- از روی این درس یک بار با دقت و با خط خوش بنویسید و شعرهای آن را از حفظ کنید.
- خلاصه شرح حال سعدی را بنویسید.

تکلیف شب دوم :

- این جمله‌های درهم را مرتب بکنید و از روی آنها یک بار بنویسید.
زیر فاعل هر جمله یک خط قرمز و زیر فعل هر جمله دو خط قرمز بکشید.
- ۱ - داشت کوتاهی در زورخانه.

- ۲ - دوخت مادر درشت به فرزند را خود چشمهاي
- ۳ - کتاب در سالگی سعدی پنجاه نوشته را گلستان
- ۴ - بود روزهای تابیده بر زمین دراز سوزان خورشید
- ۵ - شد همان شیر از تحصیل سعدی کرد در متولد و شهر در
- ۶ - به راه افتاد تأمل آهو خرگوش پس کمی از به دنبال
- ۷ - «گلستان» در ماکتاب داستانهای می خوانیم جالب
- ۸ - از دور راههای مردم تماشای به سعدی می آیند آرامگاه

تلفن

زندگی مردم روز به روز آسانتر و دلپذیرتر می‌شود. مردم جهان هر روز به نوعی از ثمرة کوشش دانشمندان و مخترعان بزرگ برخوردار می‌گردند. معمولاً داستان هر اختراعی به این ترتیب آغاز می‌شود که نکته‌ای ساده کنجکاوی دانشمندی را برمی‌انگیزد. وی با شهامت و پشتکار دنبال آن را می‌گیرد، از شکست دلسرد نمی‌شود، بلکه از آن پند می‌گیرد. سر انجام، پس از سالها رنج و زحمت، به آرزوی خود دست می‌یابد و اثری جاویدان از خود باقی می‌گذارد.

داستان زندگی «الکساندر گراهام بِل» مخترع تلفن نیز چنین آغاز شد. بِل آموزگار کودکان کر و لال بود و از کر بودن شاگردان خود رنج می‌برد. عاقبت به این فکر افتاد که یک گوشی بسازد تا به یاری آن کرها صداها را بشنوند. در این راه زحمت بسیار کشید و آزمایشها کرد.

روزی هنگام آزمایش بِل ناگهان متوجه شد که به کمک برق می‌توان ارتعاشات صدارا از جایی به جای دیگر فرستاد. بِل دریافت که به رازی بزرگ پی‌برده است. آن گاه به فکر ساختن دستگاهی افتاد که مردم بتوانند با آن از راه دور با یکدیگر گفتگو کنند. برای رسیدن به این مقصد تحصیلات خود را در رشته برق ادامه داد. از آن پس اطاق کوچک او همیشه پُر از سیم و وسایل برقی

بود. بارها در لحظه‌ای که گمان می‌کرد موفق شده است با شکست رو به رو می‌شد، زیرا باز سیمی بدسته شده بود یا حساب کار در جایی غلط بود.

پس از سالها، روزی بل با همکار خود «واتسن» در دو اطاق جداگانه پشت دستگاههای گیرنده و فرستنده مشغول تجربه بودند. ناگهان بل صدایی را که دستگاه فرستنده ایجاد کرده بود با دستگاه گیرنده خود شنید. از این کشف بسیار شاد شد و به تکمیل دستگاه خود پرداخت. روزی که اولین تلفن ساخته شد، بل دستگاه گیرنده را در زیرزمین نزد واتسن گذاشت و خود در بالاخانه در پشت دستگاه فرستنده قرار گرفت و آن گاه در پشت تلفن چنین گفت:

آقای واتسن، لطفاً تشریف بیاورید بالا.

لحظه‌ای بعد واتسن با شادی بسیار وارد اطاق شد و فریاد زد:

دستگاه کار می‌کند! صدای شمارا شنیدم! عاقبت موفق شدید!

به این ترتیب باز مخترعی با کوشش و فداکاری خود وسیله‌ای دیگر برای آسایش مردم تهیّه کرد. از آن زمان در حدود نود سال می‌گذرد. اکنون سراسر جهان با سیمهای تلفن به هم مربوط شده است و به آسانی می‌توان از این سوی جهان با آن سوی جهان گفتگو کرد.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

ایجاد کرده بود	= به وجود آورده بود
ارتعاشات	= لرزشها
برمی انگیزد	= تحریک می کند
به آرزوی خود دست می یابد	= به آرزوی خود می رسد .
پی برده است	= راه یافته است ، فهمیده است .
تکمیل	= کامل کردن
ثمره	= نتیجه ، میوه
دلسرد	= بی شوق ، بی میل
شهامت	= دلیری
مخترع	= کسی که چیزی را اختراع می کند.

پرسش :

- ۱ - زحمت و کوشش دانشمندان چگونه در زندگی مردم تأثیر می کند؟
- ۲ - به نظر شما چه چیز باعث پیشرفت کار مختراعان می شود؟
- ۳ - مختراع تلفن کیست؟
- ۴ - بل چگونه به فکر ساختن تلفن افتاد؟
- ۵ - بل از چه قوّه‌ای برای ساختن تلفن استفاده کرد؟
- ۶ - اوّلین جمله‌ای که در تلفن گفته شد چه بود؟
- ۷ - تقریباً چند سال از اختراع تلفن می گذرد؟

تکلیف شب اول :

— جواب این سؤالها را بنویسید :

۱— مخترع چراغ برق که بود؟

۲— مخترع هوایپیما که بود؟

۳— مخترع تلفن که بود؟

۴— الکل را که کشف کرد؟

۵— کتاب «گلستان» را که نوشت؟

— نام پنج دختر و پنج پسر و پنج شهر و پنج حیوان و پنج گیاه و پنج چیز را بنویسید.

تکلیف شب دوم :

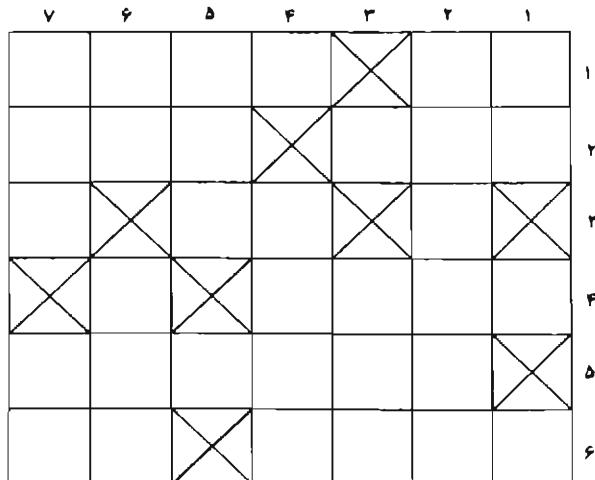
— این جدول را حل کنید :

از راست به چپ :

۱— مخترع تلفن × پیر نیست ۲— از آلات موسیقی × بعضی از پیران بر پشت دارد ۳— تپ وارونه ۴— بیرونگ ۵— تحصیل دانش ۶— بعضی از میوه های طورتند بک نیست.

از بالا به پایین :

۱— کافی است! ۲— نه حرف می زندونه می شنود ۳— روش معمول ۴— بوندارد ۵— زمان ۶— کسی که از او حرف می زنیم × بدل « در هم ریخته » ۷— دو حرف کمتر از « نزدیک » × درخت انگور .

رُج و گنج

که سر ما یه جاودانی است کار
 به فرزندگان چون همی خواست خفت
 که گنجی ر پیشینیان اندراوست
 پژوهیدن و یافتن با شاست
 همه جای آن زیر و بالا کنید
 بکیرید از آن گنج هرجا سرغ
 به کاویدن دشت بر زند رنج
 هم انجا هم آنجاد هرجا که بود
 زبر تخم برخاست بفتاد تخم
 چنان چون پدر گفت شد گنجشان

بر و کار می کن گو چیست کار
 همگرما که دهستان دانما چه گفت
 که میراث خود را بدارید دوست
 من آن را نداشم اند رکنیست
 چوشد مهرمه کشتنکه بر گنید
 نمانید ناکنده جایی نز باغ
 پدر مردو پوران به امید گنج
 به گاو آهن و سل کندند زرود
 قصارادر آن سال از آن خوب شخنم
 نشد گنج پیدا ولی رنجشان

(لک لک الشعرای بهار)

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

اندر = در

برکنید = بکنید

پژوهیدن = جستجو کردن

پیشینیان = گذشتگان

دانا = عالم و دانشمند ، در اینجا یعنی فهمیده و با تجربه .

قضارا = اتفاقاً ، از قضا

کاویدن = کندن

کشتگه = کشتزار

مهرمه = ماه مهر

میراث = آنچه به ارث می‌رسد .

نگر = نگاه کن ، توجه کن .

نمایند = نگذارید .

همی خواست خفت = در اینجا یعنی خواست بمیرد .

پرسش :

۱ - این شعر از کیست ؟

۲ - چرا می‌گویند : کار سرمایه جاودانی است ؟

۳ - چرا به این دهقان گفته شده است «دانا» ؟

۴ - برای چه پسران همه دشت را زیر و رو کردند ؟

۵ - نتیجه رنج پسرها چه شد ؟

تکلیف شب اول :

– از روی این شعر یک بار به دقّت و با خط خوش بنویسید و از آن تصویری بکشید .

تکلیف شب دوم :

- ۱ – از روی آن قسمت از درس که مربوط به نصیحت دهقان به پسرانش است ، یک بار بنویسید .
- ۳ – شعر را از حفظ کنید .

شیر و خورشید سرخ

در حدود یک قرن پیش در ایتالیا جنگ سختی در گرفت و نویسنده‌ای از اهالی سوئیس در باره وضع ناگوار^{*} زخمیان این جنگ کتاب کوچکی نوشت. در این کتاب نویسنده پیشنهاد کرده بود که از میان مردم گروههای داوطلبی تشکیل شود تا به یاری زخمیان و بیماران میدانهای جنگ بستابند. پیشنهاد این نویسنده سبب شد که جمعیتی برای نجات زخمیان و آسیب دیدگان جنگ در سوئیس تشکیل شود.

چیزی نگذشت که کار این گروه مورد توجه دولتهای مختلف قرار گرفت و عاقبت جمعیت بین‌المللی صلیب سرخ به وجود آمد. علامت این جمعیت پارچه سفیدی است که در میان آن صلیب سرخی دیده می‌شود. از آن پس قرار شد که هنگام جنگ در هر محلی که پرچم این جمعیت اfraشته شود آنجا از هجوم دشمنان در امان^{*} بماند، و کسانی که این نشان را همراه داشته باشند بتوانند آزادانه در میان زخمیها آمد و رفت کنند.

کم کم کار صلیب سرخ از پرستاری بیماران و رسیدگی به احوال اسیران جنگی گذشت و به دوران صلح کشید. هر چه فعالیت این جمعیت بیشتر و نتیجه آن بهتر می‌شد، دامنه اش نیز وسیعتر می‌گشت. در کشورهای مختلف نیز شعبه‌های بسیار از این جمعیت

به نامهای مختلف به وجود آمد.

در ایران نیز در سال ۱۳۰۱ جمعیت شیر و خورشید سرخ تشکیل گردید. وظیفه این جمعیت تنها رسیدگی به زخمیها و یا اسیران جنگی نیست بلکه در ایام صلح نیز وظیفه هایی به عهده دارد. تهیه وسایل پیشگیری از امراض واگیر دار مانند آبله، و رسیدگی به آسیب دیدگان حوادث ناگهانی مانند زلزله و سیل، و تربیت پرستارهای با تجربه و دلسوز از وظایف این جمعیت است. سازمان جوانان شیر و خورشید سرخ نیز جوانان داوطلب را برای این گونه خدماتهای اجتماعی تربیت می کند.

چنانکه می بینید یک واقعه محلی در ایتالیا باعث پیدایش جمعیت بزرگ خیریه ای در جهان گردید که همه شعبه های آن هدف واحدی دارند. همینکه در گوشه ای از جهان حادثه ای پیش آید و جان مردم به خطر بیفتند گروههای امدادی این جمعیتها، از هر مذهب و ملت، به یاری آنها می شتابند. در حقیقت هدف مقدس جمعیت شیر و خورشید سرخ این شعر سعدی است که می گوید:

بنی آدم اعضايِ
که در آفرینش زیک گوهرند
چو عضوي به درد آورد روزگار
دگر عضو هارا نامند قسر
نشاید که نامت نهند آدمي
تو کز محنتِ دیگران بی غمی

کلمه ها و ترکیب‌های تازه :

امدادی	= کمکی
امراض	= مرضها ، بیماریها
بنی آدم	= آدمیان
پرچم افراشته شود	= پرچم بالا برود
حوادث	= حادثه ها ، پیشامدها
در امان بماند	= محفوظ بماند
قرار	= آرامش
گوهر	= اصل
محنت	= رنج
ناگوار	= ناخوشایند ، نامطبوع
نشاید	= سزاوار نیست
واحد	= یکانه ، در اینجا یکسان
هجوم	= حمله

پرسش :

۱ - نویسنده سوئیسی در کتاب کوچک خود چه پیشنهادی کرده بود؟

۲ - اوّلین گروه امدادی در کدام کشور به وجود آمد؟

۳ - تقریباً در چند سال پیش جمعیّت صلیب سرخ به وجود آمد؟

۴ - نشان این جمعیّت چیست؟

- ۵ - این جمعیّت در ابتدای کار چه وظیفه‌ای داشت و اکنون چه کارهایی انجام می‌دهد؟
- ۶ - جمعیّت شیر و خورشید سرخ کی در ایران به وجود آمد؟
- ۷ - وظیفه سازمان جوانان شیر و خورشید سرخ چیست؟
- ۸ - هدف واحد همه جمعیّتهای وابسته به صلیب سرخ جهانی چیست؟

به این نکته توجه گنید:

در جمله «پروین درس می‌خواند». «کلمه «پروین» کسی را نشان می‌دهد که درس می‌خواند. در جمله «گوسفند می‌چرد» کلمه «گوسفند» نوع حیوانی را نشان می‌دهد. در جمله «کاسه شکست» کلمه «کاسه» چیزی را نشان می‌دهد.

پس کلمه‌های «پروین»، «گوسفند» و «کاسه» اسم هستند.

اسم کلمه‌ای است که با آن کسی یا چیزی را نام می‌بریم.

تکلیف شب اول :

- جواب این سؤالها را از روی درس بنویسید:
- ۱ - پرچم صلیب سرخ در جنگ چه اهمیّتی دارد؟
 - ۲ - در دوران صلح جمعیّت شیر و خورشید سرخ چه وظیفه‌هایی به عهده دارد؟

۳- هدف مقدس این جمعیّتها در کدام شعر سعدی خلاصه می‌شود؟

- از روی هر یک از این کلمه‌های همخانواده پنج بار بنویسید:
واضح ، توضیح ، وضوح (روشنی) – مدد (کمک) ، امدادی –
فعل ، فاعل ، فعالیت – وظیفه ، موظّف (کسی که وظیفه دارد).

تکلیف شب دوم :

- با هر یک از این اسمها یک جمله بسازید:
کتاب ، نان ، کبوتر ، سعلی ، باغ ، خورشید ، حسن ، زهرا ،
پرچم ، قلم ، اسب ، موش .

گوگ و سک

پیام داد سکِ گله را شبی گرگی	که صحمدم بره بفرست، میهان دارم
چواب داو؛ مرا با تو آشنازی نیست	که رهْزَنی تو و من نام پا بهان دارم
گرفتم آنکه فرستادم آنچه می خواهی	ز خود چخونه چین نگرانهان دارم
شبان، به جرسَت و تدبیرم آفرینه‌ها خواه	من این قلاوه سین از آن زمان دارم
رفق دُزد نگردم چسیله و تزویر	که سالهاست به کویِ وفا مکان دارم
مرا نکش، به آغل درون نخواهی شد	د هان من نتوان دوخت د هان ارم
دو سال پیش به دندان دم تو برگندم	کنون گوش گذشتی، چین گهان دارم
د کان کید برو جای دیگر می بگشای	فروش نیست در آنجا که من د کان ارم

(پژوهی اعضا)

کلمه‌ها و ترکیبیهای تازه:

به کوی و فامکان دارم = وفادار هستم

پیام = پیغام

تدبیر = در اینجا یعنی هوشیاری

تزویر = درویی

حیله = فریب

رهن = دزد

قلاده = گردنبند سگ

کید = فریب

گرفتم = فرض کردم که

ننگ = عیب و عار

پرسش :

۱ - این شعر از کیست؟

۲ - درباره این شاعر چه می دانید؟

۳ - گرگ چه پیامی به سگ گله داد؟

۴ - چرا سگ قبول کردن درخواست گرگ را برای خود ننگ
می دانست؟

۵ - از کدام شعر معلوم است که سگ تا پای جان برای دفاع از گله
می کوشد؟

تکلیف شب اول :

- از روی درس یک بار با خط خوش بنویسید و زیر اسمها خط قرمز
بکشید.

- شعر را حفظ کنید.

تکلیف شب دوم :

- این شعر را به زبان ساده بنویسید.

سفری به شیراز

۱ - خبر خوش

هوای تبریز بسیار سرد بود. همه افراد خانواده محمدی کنار بخاری نشسته بودند. مادر چیز می بافت و پدر به خواندن نامه ای مشغول بود. آقای محمدی پس از خواندن نامه گفت: خوب بچه ها، خبر خوشی به شما بدهم: عموجان ما را دعوت کرده است که در تعطیلات عید به شیراز برویم.

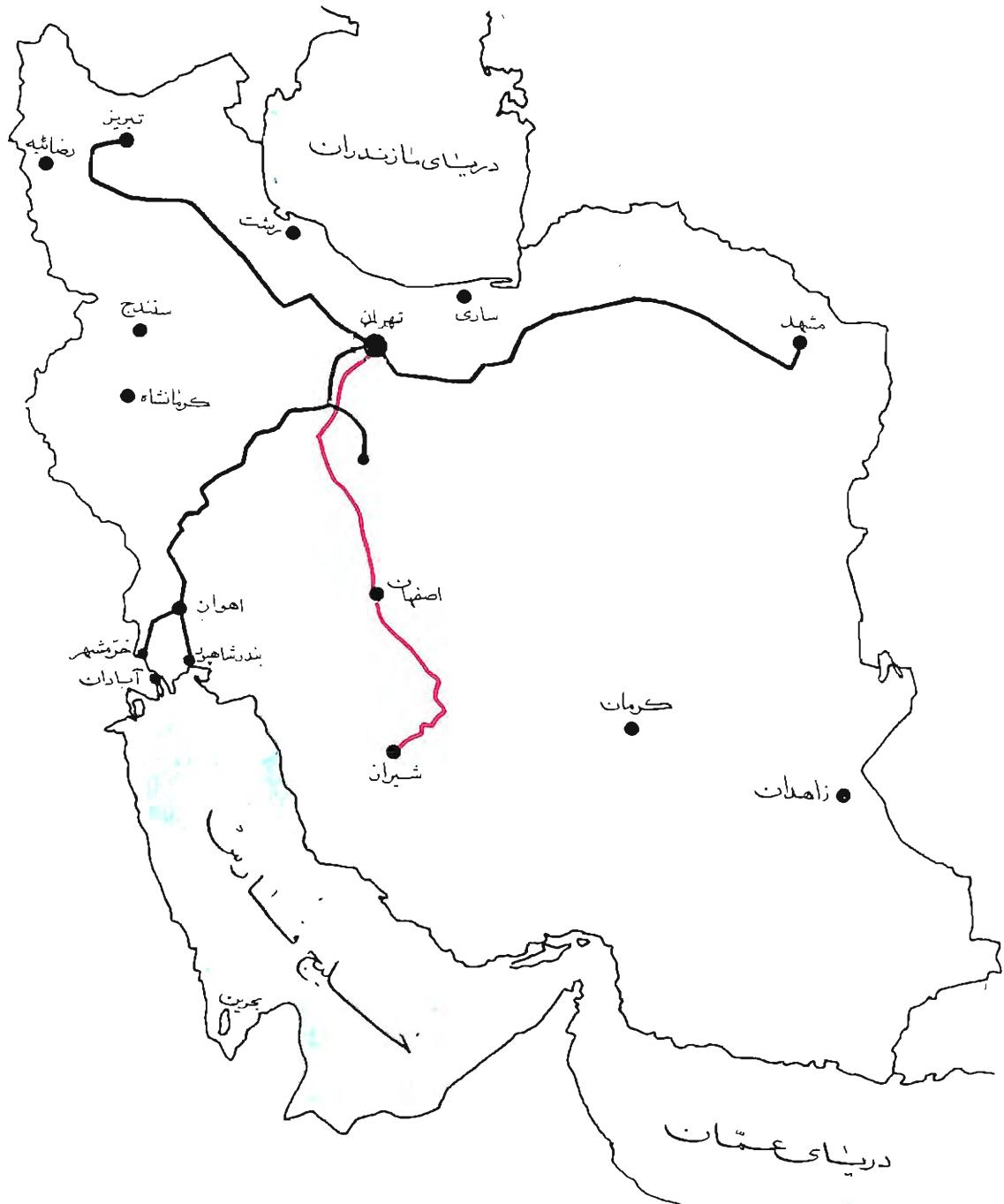
بچه ها از شادی به جست و خیز در آمدند. مادر هم خوشحال شد و گفت: هوای شیراز در این فصل مطبوع است و بچه ها هم تخت جمشید را خواهند دید. اگر برویم بسیار خوب است.

آقای محمدی گفت: گرچه شیراز از تبریز بسیار دور است ولی می توانیم از اینجا تا تهران را با راه آهن برویم و از تهران تا شیراز را هم با اتوبوس خواهیم رفت.

چند روز به عید مانده حرکت کردند. بچه ها اوّلین بار بود که از تبریز خارج می شدند. از اینکه در یک سفر هم تهران و هم شیراز را می توانستند ببینند خوشحال بودند.

روز اوّل فروردین به شیراز رسیدند. دو خانواده از دیدار یکدیگر بسیار شاد شدند.

عموی بچه ها گفت: برای اینکه در این ده روز به شما خوش

بگذرد، بهتر است که برنامه‌ای داشته باشید، تا هم جاهای دیدنی را بهتر ببینید و هم خسته نشوید. مثلاً فردا می‌توانیم از صبح به تخت جمشید برویم و ناهار را هم همانجا بخوریم. روز بعد هم به حافظیه و آرامگاه سعدی می‌رویم. یک روز هم به تماشای بازار و کیل و زیارت شاه چراغ خواهیم رفت. شبها هم همیشه مهمان خواهید بود، زیرا مردم شیراز به میهمان نوازی و مهربانی مشهورند. علی گفت: در کتاب تاریخ در باره تخت جمشید چیزهای بسیار خوانده‌ایم، چه خوب است که حالا آن را از نزدیک می‌بینیم!

كلمهٔ تازه:

مطبوع = دلپسند

پرسش:

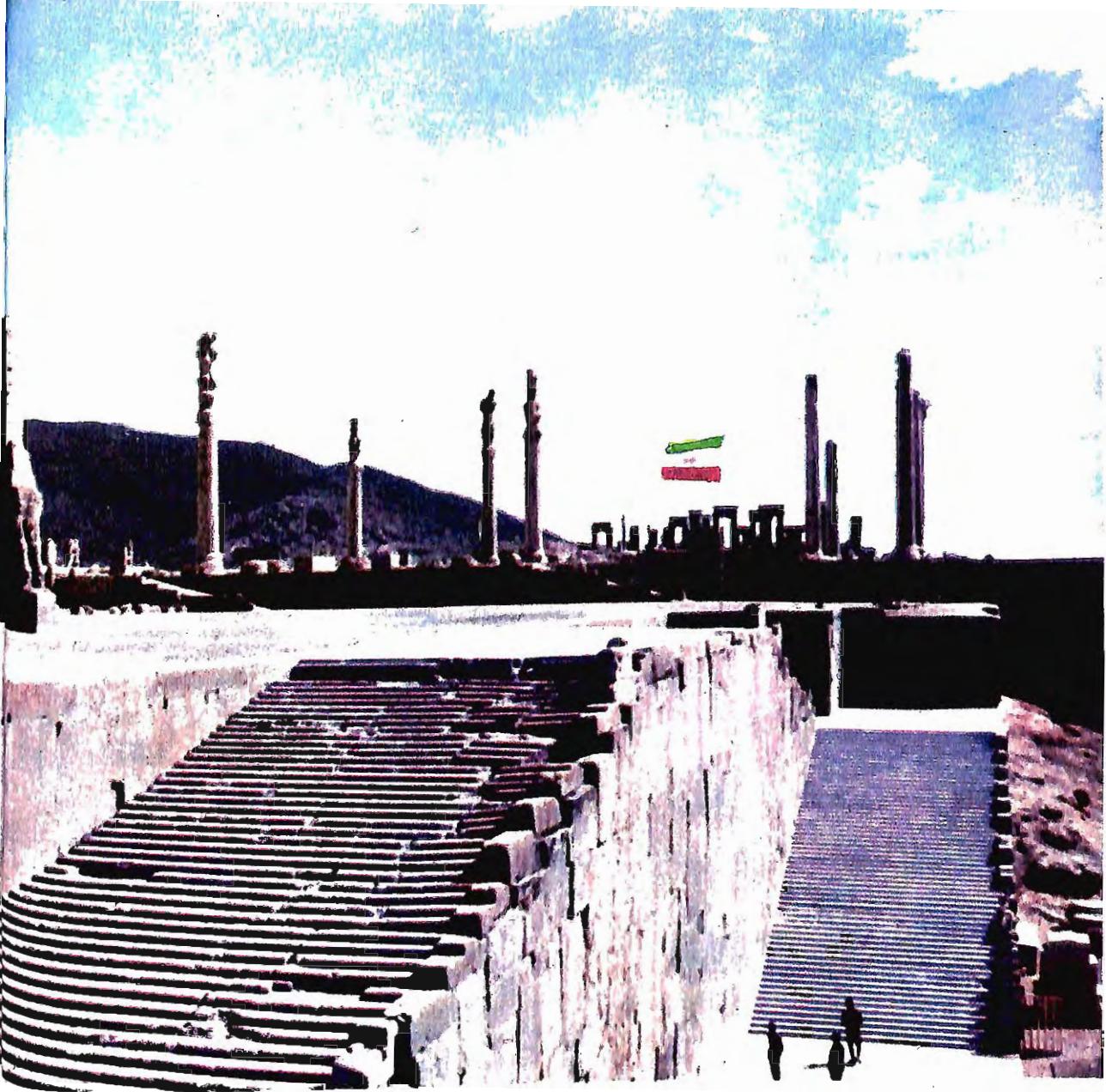
- ۱ - آقای محمدی با خانواده‌اش در چه شهری زندگی می‌کرد؟
- ۲ - برای آقای محمدی از کجا نامه رسیده بود؟
- ۳ - موضوع نامه چه بود؟
- ۴ - چرا بچه‌ها خوشحال شدند؟
- ۵ - قرار شد که چه جاهایی را در شیراز ببینند؟
- ۶ - با چه وسائلی می‌شود از تبریز به شیراز رفت؟

تکلیف شب اول :

- از روی هریک از این کلمه‌های همخانواده پنج بار بنویسید :
- تعطیل ، تعطیلات ، معطل – منظم ، نظم ، منظوم (مطلوبی که به شعر گفته شده است) – شهرت ، مشهور ، مشاهیر (اشخاص مشهور).
- جواب این سؤالها را از روی درس بنویسید :
- ۱ – خانم محمدی چرا خوشحال شد؟
 - ۲ – آقای محمدی درباره سفر از تبریز به شیراز چه گفت؟
 - ۳ – عمومی بچه‌ها چه برنامه‌ای پیشنهاد کرد؟

تکلیف شب دوم :

- ۱ – درس را به دقّت بخوانید و از روی اسمهایی که نام شخص معین یا جای معینی است یک بار بنویسید و هر یک از آنها را در جمله‌ای به کار ببرید.
- ۲ – درس بعد را به دقّت بخوانید چنانکه بتوانید به پرسش‌های آن جواب بدهید.

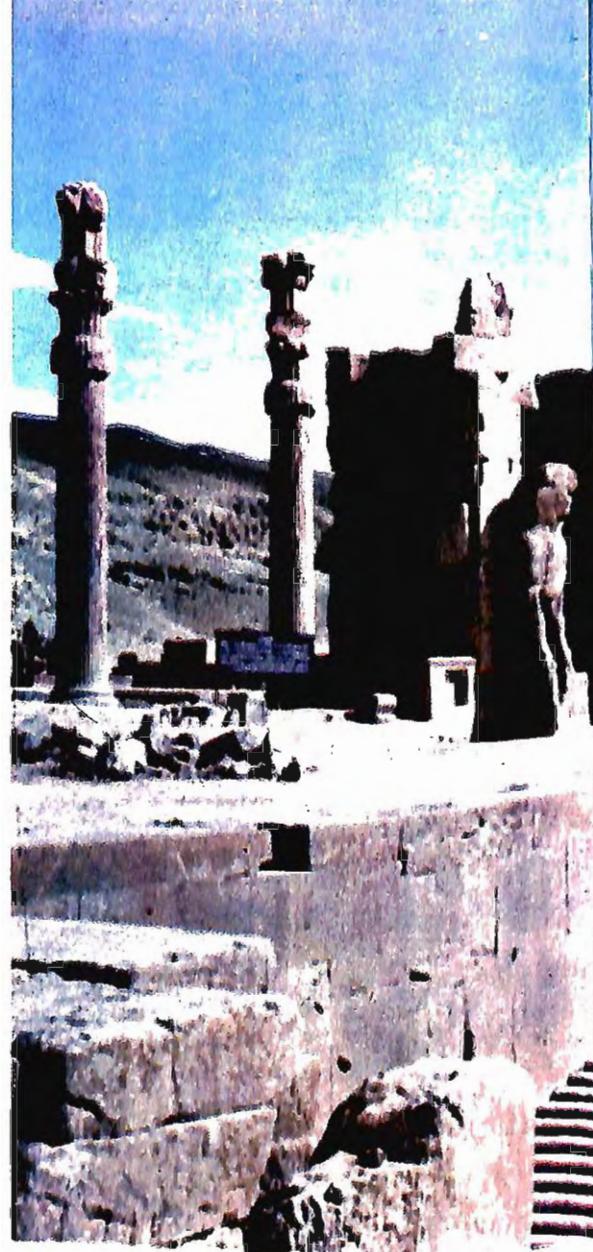
۲ - تخت جمشید

صبح روز بعد هر دو خانواده به طرف تخت جمشید حرکت کردند. راه چندان نزدیک نبود ولی چون سرگرم گفتگو بودند خسته نشدند.

نارگهان پروین فریاد کشید: باباجان! باباجان! آن ستونهای بلند چیست؟ آقای محمدی گفت: خوب، دیگر رسیدیم. اینها همان خرابه‌های معروف تخت جمشید است.

پروین: به! این همه راه آمده‌ایم که خرابه تماشا کنیم! خرابه که تماشا ندارد!

علی: چه می‌گویی؟ خرابه‌های تخت جمشید از آن خرابه‌هایی که تو خیال می‌کنی نیست. صبر کن خودت خواهی فهمید.

همه پیاده شدند و از پلّه‌های بزرگ سنگی بالا رفتند. ستونهای عظیم سر به آسمان کشیده بود. بر روی دیواری سنگی نقش داریوش، شاهنشاه بزرگ ایران، دیده می‌شد که بر تختی نشسته بود. سر ستونهای پر شکوه در گوشه و کنار به چشم می‌خورد.

همه ساکت بودند. کسی چیزی نمی‌گفت : علی حال عجیبی داشت، خوب می‌دانست که غمگین نیست ، از چیزی نمی‌ترسد، دردی هم ندارد. فقط حس می‌کرد که حال عجیب و خوشی به او دست داده است. سرانجام عمومی علی سکوت را شکست و پرسید : خوب علی جان، تو که کلاس چهارم هستی بگو بیسم که درباره تخت جمشید چه می‌دانی؟

علی صدایش را صاف کرد و گفت : تقریباً دو هزار سال پیش تخت جمشید به دستور داریوش بزرگ ساخته شد و کاخ تابستانی شاهان ایران بود. معروفترین تالار آن «آپادانا» بود که جشنها و پذایریهای بزرگ در آن برگزار می‌شد.

خانم محمدی گفت : علی جان همین جایی که الان ایستاده ایم تالار آپادانا است که از آن فقط همین ستونها باقی مانده است. این همان پلّه‌های سنگی است که فرمانروایان^{*} و فرستادگان کشورهای دور و نزدیک از آن بالا می‌رفتند و به حضور شاهنشاه ایران می‌رسیدند. می‌گویند که مراسم^{*} برگزاری نوروز در دربار شاهان

هخامنشی شکوه و عظمت^{*} خاصی داشته است. این نقشها که بر
ذیوار پلّه‌ها می‌بینی بیشتر این مراسم را نشان می‌دهد.
مدّتی همه ساکت ماندند. پروین دور و بر خود را تماشامی کرد.
دیگر تalar آپادانا در چشم او خرابه نبود، بلکه با شکوه و جلال
پیشین خود در برابر او مجسم شده بود. صدای شیپور سربازان به
گوشش می‌رسید و شاهنشاه ایران را می‌دید که بر تخت زرین نشسته
است.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه:

عظمت = بزرگی

فرمانروایان = امیران، فرماندهان

مراسم = آیینها، رسمها

پرسش:

- ۱ - چرا با وجود دوری راه مسافران خسته نشدند؟
- ۲ - ستونهای بلندی که پروین دید چه بود؟
- ۳ - چه فرقی میان خرابه‌های معمولی و خرابه‌های تخت جمشید
است؟
- ۴ - تalar آپادانا در زمان پادشاهان هخامنشی چه اهمیتی داشت؟

۵ - بر روی دیوار پلّه‌هایی که به تالار آپادانا می‌رسد چه نقشهایی
دیده می‌شود؟

به این نکته توجه گنید:

اگر بگوییم «پروین آمد». کلمه «پروین» شخص معینی را نشان می‌دهد و اگر بگوییم «تبریز در شمال ایران واقع است.»، کلمه‌های «تبریز» و «ایران» هر یک جای معینی را نشان می‌دهد. پس «پروین» و «تبریز» و «ایران» اسم خاص هستند.

اسم خاص اسمی است که با آن فرد معینی را نام می‌بریم.

اما اگر بگوییم «سگ حیوان با وفای است.» یا «من به دبستان می‌روم.» یا «درخت سایه دارد.»، کلمه‌های «سگ» و «دبستان» و «درخت» سگ یا دبستان یا درخت مخصوصی را نشان نمی‌دهد. پس «سگ» و «دبستان» و «درخت» اسم عام می‌باشند.

اسم عام اسمی است که با آن افراد همنوع را نام می‌بریم.

تکلیف شب اول:

- آنچه درباره تخت جمشید می‌دانید بنویسید.
- از روی هر یک از این کلمه‌های همخانواده سه بار بنویسید:

صبر، صبور (کسی که صبر بسیار دارد) – ساکت، مسکوت (ناگفته گذاشته شده)، سکوت – عظیم، عظمت، مُعْظَم (با عظمت).

آنکلیف شب دوم :

۱ – در دفتر خود دو ستون ترتیب به دهید یکی برای اسم عام و دیگری برای اسم خاص . سپس هر یک از این اسمها را در ستون مخصوص آن زیر هم بنویسید .

مثال :

اسم خاص	اسم عام
پروین	سگ
تبریز	درخت

درس ، پسر ، مادر ، شهراب ، شتر ، مرغ ، علف ، ابوعلی سینا ، کاغذ ، مشهد ، سعدی ، گیاه ، فردوسی ، رازی ، هوا ، گراهام بل ، دهقان ، کلید ، مورچه ، مگس ، جعفر ، البرز ، لباس ، رستم .

۲ – درس بعد را به دقت بخوانید .

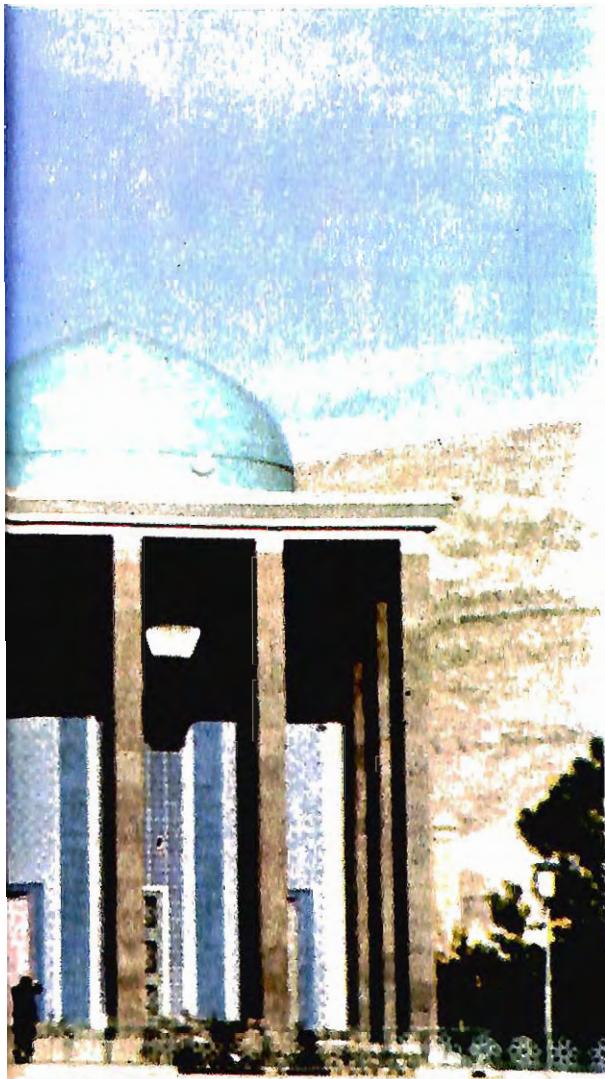
۳ - پایان سفر

آن روز پس از ناهار همه به دیدن «نقش رستم»، که در نزدیکی تخت جمشید است، رفتند و از آرامگاه داریوش بزرگ و خشایارشا و داریوش سوم دیدن کردند. این سه آرامگاه در دل کوه جای دارد و نقشهای کهن اطراف آنها هنوز به خوبی دیده می‌شود. هنگام غروب مسافران به شیراز باز گشتند. در میان راه از

تخت جمشید و زیبایی شیراز و هنر مردم آن گفتگو می‌کردند. خانم محمدی گفت: راستی، ما باید به فکر سوغات هم باشیم.

عموی بچه‌ها گفت: می‌دانید که خاتم کاری شیراز معروف است. روزی که به دیدن شهر و بازار می‌روید، می‌توانید جعبه و قاب عکس خاتم کاری بخرید که هم سوغات خوبی است و هم یادگاری است از شهر شیراز.

همان شب برنامه روزهای بعد را ترتیب دادند، و قرار شد که روزی هم به تماشای باغهای معروف شیراز

بروند.

عموی علی گفت: خیابانهای شیراز، مخصوصاً خیابان «زند»، بسیار تماشایی است و همچنانکه از جاهای تاریخی این شهر دیدن می‌کنید، باید خود شهر شیراز را هم ببینید. حتماً نام بیمارستان و دانشگاه شهر ما را هم شنیده‌اید.

مادر علی گفت: از شما بسیار متشکریم که ما را به این شهر زیبا

و تاریخی دعوت کردید ولی باید قول بدھید که در تابستان شما هم به تبریز بیایید، زیرا تبریز هم، مانند شیراز، شهری است قدیمی و جاهای دیدنی بسیار دارد.

پرسش :

- ۱ - مسافران پس از ناهار به کجا رفتند؟
- ۲ - آرامگاه کدام یک از پادشاهان در «نقش رستم» است؟
- ۳ - در راه شیراز گفتگو از چه بود؟
- ۴ - گذشته از آثار تاریخی چه چیزهای تماشایی دیگری در شیراز هست؟
- ۵ - مادر علی چه گفت؟

تکلیف شب اول :

بنویسید که اگر مسافری به خانه شما باید او را به تماشای کدام یک از قسمتهای شهرستان می برد و چرا؟

تکلیف شب دوم :

- ده جمله بنویسید که در آن اسمهای عام به کار برده باشد.
- ده جمله بنویسید که در آن اسمهای خاص به کار برده باشد.

داستان باربد

در زمان خسروپرویز در خراسان نوازنده زبردستی^{*} بود به نام باربد. روزی دوستانش به او گفتند: در دربار شاهنشاه نوازندهای است به نام سرکش که شاهنشاه به او محبت و لطف فراوان دارد، اما هنر او در برابر هنر تو هیچ است و اگر شاهنشاه از هنر نوازنده‌گی تو آگاه بشود بیگمان تورا به رامشگری دربار خود برخواهد گزید.

باربد همینکه این خبر را شنید بار سفر بست و روی به تیسفون نهاد. خبر ورود باربد به پایتخت و شهرت نوازنده‌گیش به گوش سرکش رسید و سرکش به سالار^{*} بار سپرد تا از ورود باربد به دربار شاه جلوگیری کند. باربد که این راه را بسته دید تدبیری دیگر اندیشید. شنیده بود که شاهنشاه هنگام نوروز به بااغی می‌رود و دو هفته در آنجا جشن برپا می‌کند. پس نزد باغان رفت و با او دوست شد و از او خواست تا اجازه بدهد که هنگام جشن در بااغ پنهان شود.

باغان درخواستش را پذیرفت.

در آن روز باربد سراپا لباس سبز پوشید و با بربط^{*} ورود به بااغ رفت و بر بالای درخت سروی جای گرفت و در میان شاخه‌های آن پنهان شد.

شاهنشاه با شکوه فراوان به بااغ آمد و بر تخت نشست و جشن آغاز شد. شبانگاه^{*}، چون شادی همه جا را فرا گرفت، ناگهان آواز

سرو دی دلکش از گوشه‌ای برخاست و همه را در حیرت افکند. پس

که جوید سرما سر این جشنگار	بدان نامداران بفسه مود شاه
بُرُوند زیر درختان چران	بُحْتَنَد بسیار برسوی باغ
خرامان به زیر گل اندر مذرو	مذیدند چیزی جُز از بید و سرو

همینکه همه آرام شدند و بر جای قرار گرفتند، بار بد آهنگ زیبای دیگری نواخت که در شاه بسیار اثر کرد. این بار شاه از جا برخاست و گفت:

همه گلشن و باغ از چه پ راست	بجوید و باغ تما این کجاست
برین رو و ساز انش مهتر کنم	دهان و برش پر زگو هر کنم

هنگامی که بار بد سخن شاهنشاه را شنید و از لطف او در باره خویش آگاه شد از درخت فرود آمد و به خدمت شاه رسید. شاه پرسید کیستی و از کجا آمده‌ای؟ بار بد سراسر داستان خود را نقل کرد.

به دیدار او شاد شد شاهزاد
بشد باری شاه رامشگران

(شعر از شاهنامه فردوسی)

کلمه ها و ترکیباتیهای تازه :

برربط = نوعی ساز بوده است

بهسان = مانند

به زیر گل اندر = در زیر درخت گل

تذرو = قرقاوول

جشنگاه = محل جشن

حیرت = سرگردانی ، در اینجا «در حیرت افکند» یعنی متعجب کرد.

خرامان = حالت کسی که آهسته و با ناز راه می رود.

رامشگری = نوازنده

رود = نوعی ساز بوده است.

زبردست = ماهر

سالاریبار = رئیس دربارشاهی

شبانگاه = هنگام شب

گاه = وقت

مهتر = بزرگتر

نامدار = مشهور

پرسش :

- ۱ - باربد در زمان کدام پادشاه می‌زیسته است؟
- ۲ - دوستان باربد به او چه پیشنهاد کردند؟
- ۳ - باربد برای چه به تیسفون رفت؟
- ۴ - چه نام دیگری برای تیسفون، پایتخت ساسانیان، می‌دانید؟
- ۵ - چرا سرکش مایل نبود که باربد به حضور شاه برسد؟
- ۶ - باربد برای دیدن شاه چه تدبیری اندیشید؟
- ۷ - چرا نمی‌توانستند باربد را پیدا کنند؟

تکلیف شب اول :

- جواب این سوالها را از روی درس بنویسید :

- ۱ - دوستان باربد به او چه گفتند؟
- ۲ - باربد در روز جشن چه کرد و در کجا پنهان شد؟
- ۳ - هنگامی که صدای سرود باربد شنیده شد شاه چه فرمان داد؟
- ۴ - بار دوم شاه چه گفت؟
- ۵ - عاقبت کار باربد چه شد؟

تکلیف شب دوم :

۱ - در مقابل هر یک از این اسمها کلمه‌ای بنویسید که حالت خاصی از آن را نشان بدهد.

مثال : انار ترش

لباس ، باغ ، سرود ، هوا ، کوچه ، درس ، انسان ، پرنده ،
غذا ، کتاب ، دوست ، میز ، گربه ، راه ، خواهر .

۲ - شعرهای این درس را حفظ کنید .

أفسانه چینی

(۱)

در روزگار قدیم، در کنار دریاچه‌ای، پسری با مادر پیرش زندگی می‌کرد و به کشت و زرع مشغول بود. اما با وجود کار و کوشش بسیار زندگی آنها به سختی می‌گذشت.

جوان همیشه در این فکر بود که چرا با وجود اینکه شب و روز کار می‌کند و رنج می‌برد، چنین فقیر و تهیه‌نشست است؟ عاقبت تصمیم گرفت که نزد کاهن^{*} بزرگ برود و مشکل خویش را با او در میان بگذارد، زیرا شنیده بود که او هر مشکلی را حل می‌کند. بی‌درنگ^{*} به راه افتاد.

هفت هفته در راه بود تا به کلبه پیروزی رسد. پیروزن از او پرسید: با این شتاب به کجا می‌روی؟
— می‌روم تا از کاهن بزرگ بپرسم که چرا من، که شب و روز کار می‌کنم، چنین فقیرم.

پیروزن گفت: من هم مشکلی دارم. دختر هفده ساله من که بسیار خوب و زیباست هنوز زبان نگشوده است. از کاهن بزرگ بپرس که زبان دخترم چه وقت باز خواهد شد.

جوان خواهش پیروزن را پذیرفت و به راهش ادامه داد. رفت و رفت تا به کلبه دیگری رسید. پیرمردی در را باز کرد و پرسید:

جوان با این شتاب به کجا می‌روی؟

جوان مقصد خود را با او هم در میان گذاشت. پیر مرد گفت:
پس خواهش می‌کنم که از کاهن بزرگ بپرسی که چرا درخت نارنج
پر شاخ و برگ من میوه نمی‌دهد.

جوان صبح زود به راه افتاد. رفت و رفت تا به رود پر آب
خروشانی^{*} رسید. روی تخته سنگی نشست تا خستگی راه را از تن بدر
کند و برای عبور از آب چاره‌ای بیندیشد. ناگهان باد سختی برخاست
و آب رود بالا آمد. در میان طوفان اژدهایی سر از آب بیرون کرد و
پرسید: ای جوان به کجا می‌روی؟

جوان جواب داد: به نزد کاهن بزرگ می‌روم تا از او بخواهم
که مشکلم را بگشاید.

اژدها گفت: به کاهن بزرگ بگو که من سالها در این رود دور
افتاده زندگی کرده‌ام و آزارم به هیچ کس نرسیده است. اکنون
آرزو دارم که به آسمان بروم.

جوان پذیرفت که خواهش او را نیز به کاهن بگوید. آن‌گاه
اژدها جوان را بر پشت گرفت و به آن سوی آب برد.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

بی‌درنگ = فوری بی‌تأمل

تهیه‌ست = فقیر

خروشان = فریاد‌کننده، پرسرو صدا

کاهن = غیبگو

کلبه = خانه کوچک و تنگ و تاریک و محقر

پرسش :

۱- پسر کشاورز در کجا زندگی می‌کرد؟

۲- جوان چه مشکلی داشت؟

۳- جوان برای حل مشکل خود تصمیم گرفت به نزد که برود؟

۴- مشکل پیرزن چه بود؟

۵- پیرمرد چه مشکلی داشت؟

۶- ازدها چه درخواستی داشت؟

به این نکته توجه کنید:

وقتی که می‌گوییم «انار دوست دارم». مقصود این است که همه نوع انار را دوست دارم. اما اگر بگوییم که «انار شیرین دوست دارم». با کلمه «شیرین» نشان داده‌ایم که چه نوع اناری را دوست داریم. کلمه «شیرین» که حالت انار را بیان می‌کند صفت است.

صفت کلمه‌ای است که حالت اسم را بیان می‌کند.

تکلیف شب اول :

– هر یک از این کلمه‌ها را در جمله‌ای به کار ببرید:

زارع ، کشت و زرع ، مزرعه ، تهی ، تهیdest ، گشود ،
گشایش (افتتاح) ، عبور ، عابر (کسی که عبور می‌کند) ، مشکل ،
اشکال .

– از روی بند دوم این درس یک بار با خط خوش بنویسید.

تکلیف شب دوم :

– در جای نقطه‌ها صفت مناسب بگذارید و از روی جمله‌ها یک بار

بنویسید :

- ۱ – پسر کشاورز کوشش . . . می‌کرد .
- ۲ – مادر . . . با پرسش زندگی می‌کرد .
- ۳ – پسر تصمیم گرفت که نزد کاهن . . . برود .
- ۴ – من از هوای . . . تابستان بیزارم .
- ۵ – کتاب . . . بهترین دوست است .
- ۶ – شیراز شهری . . . است .
- ۷ – سعدی شاعری . . . است .
- ۸ – نگر تا که دهقان . . . چه گفت .
- ۹ – از مهمان باید بارویی . . . پذیرایی کرد .
- ۱۰ – مانباید از کارهای . . . بگریزیم .

افسانه چینی (۲)

جوان به راه افتاد. رفت و رفت تا به سر کوهی بلند به معبد^{*} کاهن بزرگ رسید. پیر مردی دید که در سایه درختی به تفکر مشغول بود. جوان سلام کرد. پیر مرد با مهربانی جواب داد و پرسید: ای پسر از کجا می آیی و حاجت^{*} تو چیست؟

جوان هر چهار مطلب را با او در میان گذاشت. کاهن به همه سخنان او گوش داد، سپس گفت: از من یک حاجت می توان خواست نه دو حاجت، سه حاجت می توان خواست نه چهار حاجت، پنج حاجت می توان خواست نه شش حاجت. تو، که چهار حاجت داری، باید از یکی از آنها چشم بپوشی.

جوان به فکر فرو رفت. از حاجت خود نمی توانست بگذرد، اما به پیرزن و پیر مرد و اژدها نیز قول داده بود که حل مشکلشان را از کاهن بخواهد. سرانجام بهتر آن دید که حل مشکل دیگران را مقدم^{*} بدارد و از حاجت خویش بگذرد. چون جواب آن سه مشکل را شنید با کاهن وداع^{*} کرد و باز گشت.

هنگامی که به کنار رودخانه رسید، اژدها پرسید: بگو بیینم جواب درخواست من چه شد؟ جوان گفت: کاهن بزرگ فرمان داده است که مرا به آن سوی رود برسانی. اژدها پذیرفت و او را بر پشت

خود نشاند و از آب گذراند. همینکه به کنار رودخانه رسیدند، اژدها به سوی آسمان کشیده شد. اژدها از آن بالا مرواریدی را که بر پیشانی داشت پایین افکند و گفت: این هم مزد زحمتی که کشیدی جوان مروارید را بردشت و به طرف خانه پیرمرد به راه افتاد.

همینکه پیرمرد او را دید پرسید: بگو بیینم آیا به قول خود وفا کردی؟ جوان گفت: آری، کاهن بزرگ گفت که در زیر استخر خانه ات نه کوزه پر از طلا و نه کوزه پر از نقره مدفون است. اگر این کوزه هارا از خاک بیرون آوری و از آب استخر درخت نارنج را آب بدهی، درخت بار خواهد داد.

پیرمرد و پسرش با کمک جوان کوزه های طلا و نقره را از زیر خاک بیرون آوردند آن گاه، استخر از آب صاف و پاکیزه پر شد. همینکه درخت نارنج سیراب گشت، نارنجهای طلا به بار آورد. پیرمرد بسیار شاد شد و از آن همه طلا و نقره سهمی هم به جوان داد: جوان راه خانه پیرزن را در پیش گرفت. چون به آنجا رسید، پیرزن پرسید: جوان آیا پیغام مرا رساندی؟ جوان گفت: آری، کاهن بزرگ گفته است که به زودی دختر تو به سخن خواهد آمد. هنوز حرف جوان تمام نشده بود که دختر ک وارد اطاق شد و از مادرش پرسید: این کیست؟

پیرزن از خوشحالی فریادی کشید و دختر را در آغوش

گرفت و گفت: چه ساعت مبارکی است! خوشبختی تو در این است
که با این جوان نیکوکار عروسی کنی.

جوان با زن زیبای خود و کیسه‌های پر از طلا و نقره و مروارید
گرانبهای به خانه خود باز گشت و از آن روز زندگیش چون عسل شیرین
شد.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه:

تفکر = فکر کردن

حاجت = درخواست، احتیاج

مدفون = در زیر خاک پنهان شده، دفن شده

معبد = پرستشگاه، جای عبادت

مقدم‌بدارد = ترجیح بدهد

وداع = خداحافظی

پرسش:

۱ - معبد کاهن بزرگ در کجا واقع شده بود؟

۲ - کاهن به جوان چه گفت؟

۳ - چرا پسر از حاجت خود چشم پوشید؟

۴ - جوان از فداکاری خود چه نتیجه‌ای گرفت؟

تکلیف شب اول :

– این صفت‌ها را در جمله‌های زیر به کار ببرید و از روی جمله‌ها یک

بار بنویسید :

بلند، طولانی، بزرگ، پیر، فداکار، نازک، خروشان،
نیکوکار، زیبا، صاف، طلایی.

- ۱ – مهین موهای . . . عروسک خود را شانه کرد.
- ۲ – در تابستان لباس . . . می‌پوشند.
- ۳ – اژدها از میان آبهای . . . رودخانه سر بیرون آورد.
- ۴ – معبد بر سر کوهی . . . قرار داشت.
- ۵ – جوان . . . با دختر . . . عروسی کرد.
- ۶ – کاهن . . . زیر سایه درختی نشسته بود.
- ۷ – فردوسی یکی از شاعران . . . ایران است.
- ۸ – جوانان شیر و خورشید سرخ باید جوانانی . . . باشند.
- ۹ – ستارگان در آسمان . . . می‌درخشیدند.
- ۱۰ – جوان از راه . . . خسته شد و بر سنگی نشست.

تکلیف شب دوم :

– از روی هریک از این کلمه‌های همخانواده سه بار بنویسید :

معبد، عبادت، معبد، (کسی که او را می‌پرستند) –
حاجتمند، حاجت، احتیاج، محتاج – پذیرفتن، پذیرش.

	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱							
۲		X					
۳			X				
۴	X				X		
۵				X		X	
۶			X		X		
۷	X						

این جدول را حل کنید:

از راست به چپ:

۱ - هم اسم یکی از ماههای و هم به معنی محبت است ×× شخص ۲ - بعضی از ساعتها آن را دارند ۳ - بخش اول کامیابی × ستم ۴ - کسی که همیشه شربه‌پا می‌کند ۵ - بعضی از فلزها ... نمی‌زنند × به معنی کمک است ۶ - نشانه × در کلمه «ایران» هست. ۷ - اگر حروف آن را مرتب کنید، به معنی شجاعت است.

از بالا به پایین :

۱ - ماده‌ای است سیاه و خوشبو × پدر رستم ۲ - اسم دختر است × نوشته‌ای که نظم نیست ۳ - نوازندگی ۵ - حمله ۶ - امروز نیست. ۷ - جدا × در ایران باستان برای دروغ و ویرانی و خشکی به چین چیزی عقیده داشتند.

داستان زال و سیمرغ

۱ - به دنیا آمدن زال

سام، پهلوان ایران، همیشه آرزوی فرزند داشت و از خدا پسری می‌خواست. سرانجام، همسرش پسری آورده که چهره‌اش مانند خورشید درخشان و زیبا ولی مویش چون موی پیر مردان سفید بود.

به چهره نکو بود برسان شید **ولیکن همه موی بودش سپید**

تا آن زمان کسی کودکی با موی سفید ندیده بود. از این رو اندوهگین گشتند و تا یک هفته جرئت نکردند که این خبر را به گوش سام برسانند. عاقبت دایه کودک که زنی شیردل و شجاع بود، نزد سام رفت و مژده داد که یزدان پاک به او پسری داده است که تنش مانند نقره سفید و رویش چون گل زیباست و هیچ عیبی در سر اپایش نیست جز آنکه مویش سفید است. سام به دیدن فرزند شتافت و از دیدن موی سفید کودک غمناک و شرمگین گشت.

چو فرزند را وید مویش سپید **یو دارجهان لکیمه نامايد**

و با خود گفت:

چه کويم از اين بچه بشان **چو آيندو پرسند گردشان***

چه کویم که این بچه دیوکیست
 پنگ دو نگ است یا خود پرست
 بخندند بزمن همان جهان
 از این بچه در آشکار و نهان
 پس از آن با خشم بسیار فرمان داد که کودک را از آن سرز مین
 دور کنند و به جایی ببرند که هیچ کس او را نبیند.

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

ببود	= شد
برسان	= مانند
پسری آورد	= پسری زایید
شید	= نور ، خورشید
گردنکشان	= دلاوران
مهان	= بزرگان
نکو	= نیکو ، خوب

پرسش :

- ۱ - داستان «زال و سیمرغ» را چه کسی به نظم در آورده است؟
- ۲ - سام چه آرزویی داشت؟
- ۳ - چرا کسی جرئت نکرد خبر تولد کودک را به پدرش بدهد؟
- ۴ - عاقبت چه کسی این خبر را به سام داد؟

۵- چرا سام فرمان داد که کودک را به جای دوری ببرند؟

تکلیف شب اول :

– از روی این کلمه‌های هم معنی یک بار بنویسید: نکو، نیکو، خوب – شیردل، شجاع، دلیر، دلاور – شرمگین، باحیا – یزدان، ایزد، خدا، پروردگار، الله – خشم، غضب.

– از روی این درس یک بار با خط خوش بنویسید و به املای کلمه‌ها دقّت کنید.
– شعرهای درس را حفظ کنید.

تکلیف شب دوم :

۱- هر یک از این کلمه‌ها را در جمله‌ای به کار ببرید:
پهلوان، آرزو، درخشان، جرئت، شتافت، چهره، آشکار، مژده، خشم، سرانجام.

۲- در دفتر خود سه ستون مخصوص اسم و فعل و صفت ترتیب بدهید و هر یک از این کلمه‌ها را در سه ستون مناسب آن بنویسید.
کوه، ترسید، زیبا، بارید، تاریک، سخت، می‌کشد، گشت، سفید، خورشید، کشتزار، خشک، دلسوزته، شتافت، مهربان، پرسیدم، کودک، سام، رستم، سیمرغ، فریاد کشید، نقره، درخشان، کوچک، بردنده، بخندند، چهره، بپرسند، با هوش.

۲- سیمرغ

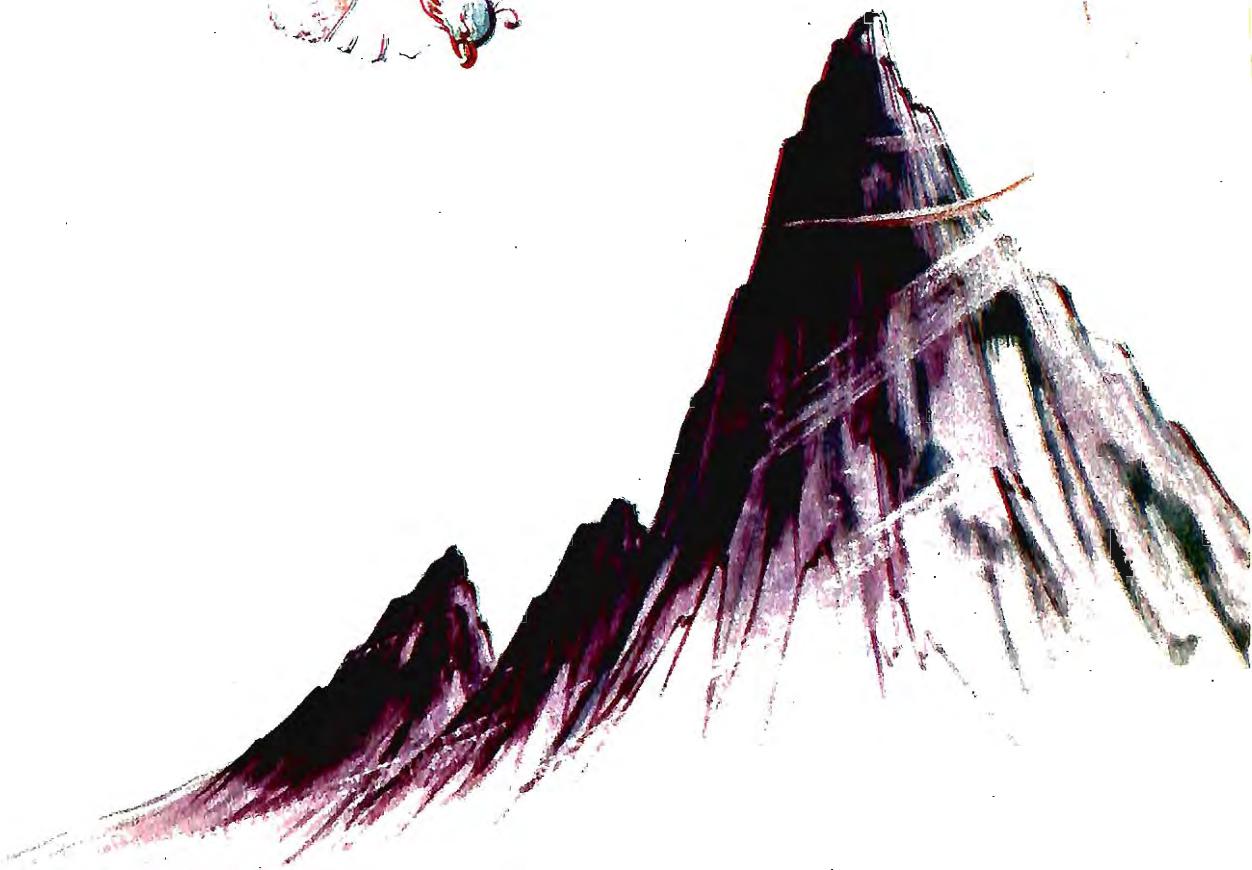
دور از شهر کوه بلندی بود، سر به آسمان کشیده به نام البرز
کوه. بر سر آن کوه، سیمرغ آشیان داشت. کودک را بردامنه کوه
گذاشتند و باز گشتند.

لکی کوه بُد نامش البُزرگ کوه	به خورشید نزدیک شد دور از گرد و
بدان جایی سیمرغ را لانه بود	که آن خانه از خلق بیگانه بود
نمادند بر کوه گشتند باز	برآمد برین روزگاری دراز
پدر مهر بُرید و پفکند خوار	جنخانه کرد بر کودک شیرخوار

کودک پیچاره تنها و دور از پدر و مادر از گرسنگی گاه
انگستان خود را می‌مکید و گاه فریاد می‌کرد.

در این هنگام سیمرغ از لانه پرواز کرد تا برای خواراک
کودکانش شکاری بیابد. چون به دامان کوه رسید کودکی شیرخواره
دید که به جای گهواره بر روی سنگی سخت افتاده است و از
گرسنگی فریاد می‌کشد و آفتاب گرم و سوزان بر او می‌تابد.

خداآوند مهر آن کودک را در دل سیمرغ افکند، چنانکه او را
به چشم فرزندی نگریست. پس از فراز ابر فرود آمد و چنگ زد

و بچه را از میان سنگها برداشت و به آشیانه خود برد. جوجه‌های سیمرغ هم از دیدن کودک شاد شدند و او را در میان گرفتند. از آن پس کودک با بچه‌های سیمرغ می‌خورد و می‌خوابید، و دور از مردم بزرگ می‌شد.

بدین گونه^{*} بر روزگاری دراز
برآمد که بُد کودک آن جا به راز

کلمه‌ها و ترکیب‌های تازه :

آشیان = آشیانه

بد = بود

بدین گونه بر = به این طریق

برآمد بر این روزگاری دراز = روزگار درازی از این واقعه گذشت

به راز = پنهانی

پرسش :

۱ - کودک را در کجا گذاشتند؟

۲ - به نظر فردوسی کاری که سام کرد خوب بود یا بد؟ از کجا دانستید؟

۳ - کودک از گرسنگی چه می‌کرد؟

۴ - سیمرغ کودک را چگونه نگهداری کرد؟

تکلیف شب اول :

- جواب این سؤالها را از روی درس بنویسید :
- ۱ – آشیانه سیمرغ در کجا بود؟
 - ۲ – سیمرغ در دامنه کوه چه دید؟
 - ۳ – سیمرغ وقتی که کودک را دید چه کرد؟
- از روی شعرهای این درس یک بار بنویسید و آنها را از حفظ کنید.

تکلیف شب دوم :

- در دفتر خود دو ستون برای فاعل و فعل ترتیب بدھید و فعل و فاعل هر یک از این جمله‌های در ستون مخصوص آن بنویسید:
- مثال : کودک از گرسنگی فریاد می‌کرد .

فعل	فاعل
فریاد می‌کرد	کودک

- ۱ – سیمرغ بچه را از میان سنگها برداشت .
- ۲ – کودک با بچه‌های سیمرغ غذا می‌خورد .
- ۳ – کودک دور از مردم بزرگ می‌شد .
- ۴ – شاگردان به موزه رفتند .

- ۵ - ما تابستان به بیلاق می رویم .
- ۶ - گراهام بل تلفن را اختراع کرد .
- ۷ - خواهرم دیروز به سفر رفت .
- ۸ - من قبل از غذا خوردن دستهایم را می شویم .
- ۹ - سعدی آثار بسیار دارد .
- ۱۰ - دید موسی یک شبانی را به راه .
- ۱۱ - بار بد به دربار خسرو پرویز رفت .
- درس بعد را به دقت بخوانید .

۳- بازگشت به نزد پدر

پس از سالها روزی کاروانی از کنار آن کوه گذشت. کاروانیان^{*} جوانی دیدند نیر و مند با قامتی بلند و مویی سپید. این خبر دهان به دهان گشت تا به گوش سام رسید. همان شب سام به خواب دید که از کشور هند سواری به سوی او تاخت و مژده داد که پسرش تندرست و نیر و مند است. چون بیدار شد موبدان را نزد خود خواند و از خواب خویش و خبر کاروانیان با آنان سخن گفت. همه او را از اینکه کودکی بیگناه را از خود دور کرده است سرزنش کردند و به او پند دادند که از پروردگار پوزش^{*} بطلبند و به جستجوی کودک بستابند. سام و سران^{*} سپاه به سوی البرز کوه روان شدند. پس از پیمودن راهی دراز، به کوهی بسیار بلند رسیدند که آشیانه سیمرغ بر فراز

= دور ، پیرامون	گرد
= بوقی که روز جنگ می نواختند .	نای
= همان وقت	همان گه

پرسش :

- ۱ - چگونه سام از زنده بودن فرزند آگاه شد ؟
- ۲ - سام برای یافتن فرزند همراه سپاهیان خود به کجا رفت ؟
- ۳ - سام و همراهان بر فراز کوه چه دیدند ؟
- ۴ - چرا سام به درگاه خداوند نالید ؟
- ۵ - سیمرغ به پسر چه گفت و چه نامی به او داد ؟
- ۶ - چرا دستان نمی خواست که از سیمرغ دور شود ؟
- ۷ - سیمرغ چگونه او را راضی کرد که به نزد پدر باز گردد ؟
- ۸ - هنگامی که سیمرغ دستان را به پدر سپرد ، سام چه دید ؟
- ۹ - سام چه نامی به دستان داد و چرا ؟

تکلیف شب اول :

- سه قسمت داستان «زال و سیمرغ» را به دقت بخوانید ، سپس خلاصه آن را بنویسید .

تکلیف شب دوم :

- این جمله های درهم را مرتب بکنید و از روی آنها یک بار

بنویسید:

- ۱- کوه از روزی پس از سالها کاروانی آن گذشت کنار
 - ۲- زال مویش پیران بود موی سفید چون
 - ۳- در سام دید خواب از که هندکشور سوار آمدند چند
 - ۴- گفت از مؤبدان خویش سام خواب با سخن
 - ۵- کوه شدند روان به سپاه و سام سران سوی البرز
 - ۶- فراز کاخی آشیانه قرار داشت بلند سیمرغ بر کوه چون
 - ۷- خود طلبید بزرگ پشیمان شد سام و گناه از پوزش
 - ۸- کوه سیمرغ از گروه بالای را مردم دید
- در دفتر خود جدولی مطابق این نمونه ترتیب بدهید، و فاعل و صفت و فعل هر یک از این جمله‌ها را در ستون مخصوص آنها بنویسید و معلوم کنید که فاعل اسم عام است یا خاص.
- مثال: شاگردان ساعی در امتحان قبول می‌شوند.

فعل	صفت	فاعل	
		اسم خاص	اسم عام
قبول می‌شوند	ساعی		شاگردان

- ۱- در بهار گلهای سرخ می‌شکفند.
- ۲- هوای گرم تابستان انسان را ناراحت می‌کند.

- ۳- سام سنگدل پسر را در دامن کوه رها کرد.
- ۴- نور شدید خورشید چشم را می‌زند.
- ۵- خواهر بزرگ من عروسی کرد.
- ۶- مهین دیروز زمین خورد.
- ۷- گنجشگهای زیبا در جنگل آواز می‌خوانندند.
- ۸- زال نیرومند همراه پدر به شهر بازگشت.

با امر مبارک شاهنشاه

این کتاب با ازطرف سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی
با همکاری سازمان برنامه طبع شد و در اختیار وزارت فرهنگ
قرار گرفت تا در میان کلیه دانش آموزان سراسر کشور
برای گان توزیع شود.

خوبید و فروش آن آنکه اممنع است.